ROLNIK SPÓŁDZIELCA

ISSN 0483 2949

Nr 7 (2991) - Lipiec 2026 | UKAZUJE SIĘ OD 1948 ROKU | Cena 7,56 zł (w tym 8% VAT)

BIULETYN KZRS „SAMOPOMOC CHŁOPSKA" JEST DRUKOWANY W ŚRODKU NASZEGO MIESIĘCZNIKA

MULTARES UDOWADNIA SIŁĘ SPÓŁDZIELCZEJ WSPÓLNOTY

CZYTAJ STR. 2-3

TRADYCJA W SŁUŻBIE NOWOCZESNOŚCI

JAK MULTARES UDOWADNIA SIŁĘ SPÓŁDZIELCZEJ WSPÓLNOTY

O spółdzielczości przyzwyczailiśmy się myśleć z pewną nutą nostalgii – jako o cennym, ale jednak historycznym dziedzictwie polskiej gospodarki. Tymczasem historia spółki Multares, będącej „dzieckiem" Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielni „Samopomoc Chłopska", pokazuje coś zupełnie innego.

To dowód na to, że gdy wspólny majątek trafia w ręce ludzi z wizją, pasją i szacunkiem do pracy poprzednich pokoleń, tradycja staje się najbardziej solidnym fundamentem pod nowoczesny, prężny biznes XXI wieku.

Obiekt przy ulicy Odrębnej 22 w Warszawie przez lata wymagał pilnej uwagi. Wymagał jednak nie zwykłych prac konserwacyjnych, ale gruntownej metamorfozy i odważnego spojrzenia w przyszłość. Dziś to miejsce nie tylko zachwyca nowym obliczem, ale stało się autentyczną wizytówką nowoczesnej, innowacyjnej i konkurencyjnej gospodarki spółdzielczej.

Transformacja nie stałaby się możliwa bez odwagi do podejmowania ambitnych decyzji finansowych. W ostatnich latach w obiekt

zainwestowano miliony złotych, dbając o każdy szczegół – od spraw technicznych, niewidocznych na pierwszy rzut oka, po estetykę i wykończenie wnętrz.

Zakres prac odmienił to miejsce bezpowrotnie:

- **Infrastruktura techniczna i ekologia:** Zrealizowano kompleksowy remont wszystkich dachów z nową izolacją termiczną i poszyciem ze styropapy, wymieniono przestarzałe instalacje wodno-kanalizacyjne i elektryczne. Zwieńczeniem proekologicznego podejmowania decyzji stał się montaż nowoczesnej instalacji fotowoltaicznej, która dziś realnie obniża koszty energii.
- **Nowy standard gościnności:** Dziś baza noclegowa i wypoczynkowa to 38 komfortowych, jasnych pokoi, wyremontowane korytarze oraz eleganckie części wspólne.
- **Nowoczesna gastronomia:** Sercem obiektu stała się zmodernizowana kuchnia z całkowicie wymienionym sprzętem gastronomicznym oraz wykończeniem.
- **Strefa eventowa z klimatem:** Generalny remont przeszła sala bankietowa – zyskała nową aranżację, wydajną klimatyzację, nowoczesne ogrzewanie i dopracowane

elementy dekoracyjne. Pozyskanie koncesji alkoholowej pozwoliło na stworzenie pełnowymiarowej przestrzeni eventowej gotowej na przyjęcia rodzinne, bankiety czy spotkania biznesowe.

Największą siłą spółki okazuje się jednak przemyślany model biznesowy, ugruntowany w szerokiej dywersyfikacji. Multares nie zamknął się w jednej roli – maksymalnie wykorzystuje swój potencjał, działając wielotorowo i elastycznie reagując na potrzeby rynku.

1. **Gastronomia na dużą skalę:** Spółka odnosi sukcesy w przetargach publicznych, dostarczając żywienie m.in. dla zespołów medycznych i instytucji publicznych. Równolegle każdego dnia przygotowuje i dostarcza około 350 obiadów dla klientów indywidualnych oraz firm z branży motoryzacyjnej, logistycznej i usługowej.
2. **Kreatywne gospodarowanie przestrzenią:** Niewykorzystane dotąd zasoby budynków udostępniono pod wynajem biurowy. Co ciekawe, klimatyczne Centrum przy Odrębnej wyjątkowo upodobała sobie branża filmowa i reklamowa, traktując je jako doskonały plan zdjęciowy.
3. **Unikalne atrakcje dla rodzin:** Wyjątkową wizytówką kompleksu stało się mini zoo. Spotkać w nim można m.in. alpaki, kozy, owce, a nawet kangury! To niespodziewana, ale niezwykle ciepło przyjmowana atrakcja, która przyciąga całe rodziny i nadaje miejscu niepowtarzalny, przyjazny klimat.

Zarządzanie spółdzielczym majątkiem to wielka odpowiedzialność – wymaga nie tylko twardej logiki biznesowej, ale i przejrzystości oraz poczucia misji. Postawa Zarządu spółki Multares pokazuje, czym jest gospodarność w najlepszym wydaniu. Bez marnotrawstwa i niepotrzebnego ryzyka, za to z jasno wytyczonym celem.

Dzięki znalezieniu rynkowych nisz, obroty i zyski spółki rosną z roku na rok. Co najważniejsze w idei spółdzielczej – te wypracowane środki nie znikają, lecz wracają do firmy w postaci kolejnych inwestycji. Majątek należący do członków KZRS „Samopomoc Chłopska" nie tylko został zabezpieczony przed niszczeniem, ale jest z sukcesem pomnażany z myślą o przyszłych pokoleniach.

Multares Sp. z o.o. udowadnia, że słowo „spółdzielczość" nie jest reliktem przeszłości, lecz synonimem stabilności, nowoczesności i budowania trwałej wartości. To żywy przykład na to, jak wielkie rzeczy można osiągnąć dzięki wspólnym celom, uczciwej pracy i dalekowzrocznemu zarządzaniu. Sukces przy Odrębnej 22 to powód do dumy dla całej spółdzielczej rodziny – i znakomity wzór do naśladowania dla polskiego biznesu.

Multares po łacinie oznacza „spółdzielczą rzecz" – w tym jednym słowie kryje się cała filozofia miejsca, które otwiera swoje drzwi dla każdego.

W NUMERZE M.IN.:

- Jubileusz 80-lecia Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Pabianicach
- 80 lat tradycji, bliskości i lokalnego smaku. Wyjątkowy jubileusz SHP w Olsztynku
- Sezon na zielone, czyli jak nie wyrzucić lata do kosza
- Troska o bezpieczeństwo wspólnoty

ROLNIK SPÓŁDZIELCA

MIESIĘCZNIK ROLNICZO-HANDLOWY
ukazuje się od 1948 roku

ADRES REDAKCJI:
00-336 Warszawa, ul. Kopernika 30,
tel. +48 22 826 41 26,
e-mail: sekretariat@kzrs.pl

REDAKTOR NACZELNA:
Katarzyna Kaczmarska
e-mail: kk@polskiemedia.org

Współpracują: Zofia Chyra-Rolicz, Alfred Domagalski, Przemysław Solecki, Kamila Orłowska.

Zastrzegamy sobie prawo do zmiany tytułów, adiustowania i skracania tekstów.

WYDAWCA:
Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni „Samopomoc Chłopska"
00-336 Warszawa, ul. Kopernika 30
Konto: Nr 52 8769 0002 0680 0361 2000 0090

MIESIĘCZNIK jest kolportowany wyłącznie w prenumeracie. Zamówienia na rok 2026 przyjmuje KZRS „SCh". Redakcja przyjmuje zlecenia na reklamę i promocję. Koszt prenumeraty rocznej wynosi 90,72 zł w tym 8% VAT.

ZASADY PRENUMERATY

Prenumeratę naszego miesięcznika na 2026 r. można zamawiać e-mailem: sekretariat@kzrs.pl lub listownie na adres KZRS „SCh": ul. Kopernika 30, 00-336 Warszawa, podając swój numer NIP.

Po przyjęciu zamówienia, Kancelaria KZRS będzie przesyłała zamówione egzemplarze, wraz z fakturą do zapłacenia przez prenumeratora.

JUBILEUSZ 80-LECIA GMINNEJ SPÓŁDZIELNI „SAMOPOMOC CHŁOPSKA" W PABIANICACH

Ponad sto osób wzięło udział w uroczystych obchodach 80-lecia Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Pabianicach. Wydarzenie, które odbyło się pod koniec czerwca, zgromadziło znamienite grono gości.

Uczestników spotkania oficjalnie powitali prezes zarządu Zbigniew Stasiak oraz przewodniczący rady nadzorczej Krzysztof Gąsiorek.

Wśród zaproszonych gości znaleźli się m.in.:

- Adam Nowak – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- Marek Kowalski – Przewodniczący Rady Nadzorczej Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielni „SCH" w Warszawie,
- Artur Bagieński – Członek Zarządu Województwa Łódzkiego,
- Paulina Rzetelska oraz Robert Kraska – Członkowie Zarządu Powiatu Pabianickiego,
- Grzegorz Mackiewicz – Prezydent Miasta Pabianice,
- Jerzy Błoch – Przewodniczący Rady Gminy Pabianice,
- Marcin Wieczorek – Wójt Gminy Pabianice,
- Robert Jakubowski – Burmistrz Miasta Konstantynów Łódzki,
- Piotr Adamczewski – Zastępca Burmistrza Aleksandrowa Łódzkiego,
- Piotr Chałupka – Wójt Gminy Ksawerów,
- Michał Włodarczyk – Wójt Gminy Widawa,
- Jolanta Smołka – Dyrektor Biura Sprzedaży Węgla Opałowego Polskiej Grupy Górniczej S.A.,
- Tomasz Gajdowicz – Przedstawiciel Grupy Azoty,
- Michał Kabza – Firma Mimax,
- Jerzy Kaczmarek – Wiceprezes Zarządu WFOŚiGW w Łodzi,
- Marzena Ciechulska – Dyrektor WFOŚiGW w Łodzi,
- Janusz Sztantygier – Wiceprezes PGKiM w Aleksandrowie Łódzkim,
- Arkadiusz Bielecki – Dyrektor Zespołu Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Widzewie,

- Damian Biernacki – Bank Pekao S.A. w Łodzi,
- Anna Łacwik – Dyrektor Banku Spółdzielczego w Poddębicach,
- Dariusz Szpakowski – Prezes GS „SCH" Ozorków,
- Grzegorz Błędowski – Prezes GS „SCH" Kodrąb i inni.

Jubileusz stał się znakomitą okazją do uhonorowania osób szczególnie zasłużonych dla rozwoju organizacji oraz rolnictwa. Doceniono ich wieloletnią pracę i zaangażowanie. Podczas uroczystości wręczono następujące odznaczenia:

- **„Złota Odznaka Spółdzielczość Polska"**: Wiesław Stasiak, Zbigniew Marczuk.
- **„Zasłużony Działacz Ruchu Spółdzielczego"**: Milena Paczkowska.
- **„Zasłużony dla Spółdzielczości «Samopomoc Chłopska»"**: Agnieszka Frontczak, Marek Kardas, Paweł Swędrak, Piotr Adamczyk.
- **„Zasłużony dla Rolnictwa"**: Agnieszka Frontczak, Paweł Swędrak, Piotr Adamczyk, Tomasz Janczak, Krzysztof Pawlak, Robert Kraska, Grażyna Knop, Bożena Kłodaś, Grzegorz Pietrasiak, Józef Kelnerowski, Krzysztof Gąsiorek, Wacław Ułański, Józef Powalski, Kazimierz Jurek, Dariusz Gorzkiewicz.

Na przestrzeni osiemdziesięciu lat istnienia Gminnej Spółdzielni w Pabianicach funkcję prezesa zarządu sprawowali kolejno:

- Józef Janiaczyk (1946–1949)
- Stefan Skupiński (1949–1950)
- Jan Woźniak (1950–1969)
- Marian Kukieła (1969–1981)
- Wiesław Stasiak (1981–2019)
- Zbigniew Stasiak (2019 – do chwili obecnej)

Rok 2026 ma dla Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Pabianicach wymiar szczególny. Mija właśnie osiemdziesiąt lat od momentu, gdy w lutym 1946 roku, z inicjatywy Józefa Janiaczyka, Józefa Posta oraz Stefana Skupińskiego, powołano do życia organizację, której głównym celem stało się zapewnienie mieszkańcom regionu dostępu do podstawowych towarów i usług oraz wszechstronne wspieranie rozwoju lokalnej gospodarki.

Od samego początku działalność Spółdzielni opierała się na idei partnerstwa, wzajemnej pomocy oraz odpowiedzialności za lokalną społeczność. Otwarcie pierwszego sklepu spożywczo-konfekcyjnego zapoczątkowało okres dynamicznego rozwoju, który w kolejnych latach przyniósł przejmowanie następnych placówek handlowych i sukcesywne rozszerzanie zakresu świadczonych usług.

Lata powojenne były czasem intensywnej rozbudowy infrastruktury. Powstawały nowe sklepy, rozwijano skup płodów rolnych, tworzono zaplecze magazynowe oraz uruchamiano zakłady produkcyjne i usługowe. W strukturach Spółdzielni funkcjonowały m.in. eksportowa ubojnia królików, młyn, piekarnia, masarnia, ciastkarnia, skład opału i materiałów budowlanych, magazyny paszowe oraz ośrodek maszynowy obsługujący rolników z terenu gminy i okolic. Dzięki konsekwentnie realizowanym inwestycjom organizacja ugruntowała swoją pozycję jako jeden z najważniejszych podmiotów gospodarczych w regionie.

Historia Pabianickiej Spółdzielni to także umiejętność stawiania czoła wyzwaniom. Przemiany ustrojowe lat dziewięćdziesiątych wymagały sprawnej adaptacji do realiów rynkowych. Narastająca konkurencja ze strony prywatnego handlu oraz rosnące wymagania konsumentów wymusiły podjęcie trudnych decyzji organizacyjnych i inwestycyjnych. Dzięki odpowiedzialnemu zarządzaniu oraz wielkiemu zaangażowaniu kadry pracowniczej, Spółdzielnia nie tylko pomyślnie przeszła proces transformacji, ale i utrzymała silną, stabilną pozycję rynkową.

Ostatnie dwudziestolecie to okres ciągłej modernizacji oraz konsekwentnego dostosowywania oferty do wymogów współczesności. Przeprowadzono kompleksowe remonty obiektów handlowych i magazynowych, unowocześniono zaplecze techniczne, zainwestowano w poprawę efektywności energetycznej oraz podniesiono standardy obsługi klientów. Spółdzielnia efektywnie pozyskiwała i wykorzystywała dostępne środki na rozwój, nie tracąc przy tym swojej tożsamości ani przywiązania do tradycyjnych, spółdzielczych wartości.

Dziś Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska" w Pabianicach pozostaje fundamentem życia gospodarczego regionu. Wieloletnie doświadczenie, dojrzałe zarządzanie i stałe zaufanie odbiorców pozwalają jej z optymizmem patrzeć w przyszłość. Niezmienną bazą wszelkich działań pozostają ludzie – pracownicy, członkowie Spółdzielni, partnerzy handlowi oraz mieszkańcy, którzy przez dziesięciolecia współtworzyli jej bogatą historię.

Jubileusz 80-lecia stanowi doskonałą okazję do wyrażenia głębokiej wdzięczności wszystkim osobom, które na przestrzeni lat budowały pozycję organizacji – byłym i obecnym członkom władz, pracownikom, partnerom biznesowym oraz klientom. To dzięki ich ciężkiej pracy, oddaniu i zaufaniu możliwe było pokonywanie wszelkich przeszkód i nieustanny rozwój.

Znak firmowy Gminnej Spółdzielni „SCH" w Pabianicach jest dziś rozpoznawalny nie tylko w samych Pabianicach, ale również w licznych innych miejscowościach, m.in. w Głownie, Widawie, Aleksandrowie Łódzkim, Ksawerowie, Górze Świętej Małgorzaty czy Kątach Walichnowskich.

Szeroka oferta obejmuje artykuły z branży budowlanej, remontowej, metalowej, hydraulicznej, elektrycznej, ogrodniczej, rolniczej i spożywczej, a także ogrodzenia, opał, pellet, nawozy i wiele innych produktów.

Osiem dekad działalności Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Pabianicach dowodzi, że wartości, u których podstaw stawała w 1946 roku, nie straciły na aktualności. Współpraca, odpowiedzialność oraz troska o lokalną społeczność wciąż wyznaczają kierunki rozwoju, stanowiąc trwałą bazę na nadchodzące lata.

Uroczystość 80-lecia to nie tylko podsumowanie dotychczasowych osiągnięć, ale także otwarcie nowego rozdziału z przekonaniem, że mądrość minionych pokoleń w połączeniu z otwartością na innowacje pozwoli Spółdzielni zachować kluczową rolę w życiu gospodarczym regionu.

Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy przez osiemdziesiąt lat tworzyli historię Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Pabianicach. Razem budujemy jej przyszłość!

GS Pabianice

Z głębokim żalem i smutkiem zawiadamiamy, że zmarł

RYSZARD CICHORACKI

długoletni pracownik i działacz spółdzielczości „Samopomoc Chłopska"
były prezes Zarządu w Gminnej Spółdzielni „SCh" w Łubiance

Długoletni członek Rady Nadzorczej KZRS "SCh" w Warszawie, działał na rzecz rozwoju i integracji spółdzielczości rolniczej. Za swoją działalność zawodową i społeczną był nagradzany m.in. odznaczeniami państwowymi i spółdzielczymi

Rodzinie i Bliskim wyrazy serdecznego współczucia składają
Rada Nadzorcza, Zarząd i Pracownicy KZRS "SCh"

80 LAT TRADYCJI, BLISKOŚCI I LOKALNEGO SMAKU
WYJĄTKOWY JUBILEUSZ SHP W OLSZTYNKU

Są w lokalnym krajobrazie instytucje, bez których trudno wyobrazić sobie codzienność. Dla mieszkańców Olsztynka i okolic takim punktem odniesienia od dziesięcioleci pozostaje Spółdzielnia Handlowo-Produkcyjna. 11 lipca 2026 roku ten zasłużony podmiot obchodził wyjątkowy jubileusz 80-lecia działalności.

Świętowano w niezwykle serdecznej, kameralnej atmosferze – w gronie Członków, pracowników oraz wieloletnich przyjaciół Spółdzielni Handlowo Produkcyjnej w Olsztynku.

Jubileuszowe spotkanie było okazją do wspomnień, wzruszeń i podsumowań. Choć w rejestrach nowoczesnej gospodarki spółdzielnia funkcjonuje w obecnej formie prawnej od przełomu wieków, to jej prawdziwa historia i tożsamość sięgają tuż po II wojnie światowej, gdy na terenie Warmii i Mazur rodziły się pierwsze struktury spółdzielczości wiejskiej i miejskiej. Przez osiem dekad zmieniali się ludzie, czasy i uwarunkowania rynkowe, jednak jedno pozostało niezmienne – misja służenia lokalnej społeczności.

Dziś SHP w Olsztynku to sprawnie zarządzane przedsiębiorstwo wielobranżowe i ważny filar lokalnej gospodarki. Spółdzielnia z powodzeniem łączy tradycyjne wartości handlowe z nowoczesnym podejściem do rynku: prowadzi sieć lubianych sklepów, dba o lokalne zaopatrzenie i aktywnie gospodaruje swoim majątkiem.

Kameralne obchody 80-lecia były przede wszystkim hołdem złożonym ludziom – pracownikom, członkom spółdzielni oraz wszystkim tym, którzy przez lata budowali jej silną pozycję, którzy byli i są największym kapitałem Spółdzielni.

Spotkanie odbyło się w atmosferze pełnej wzajemnego szacunku i życzliwości. Wśród gości specjalnych wydarzenia znalazła się pani Aneta Englot, Prezes Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielni „Samopomoc Chłopska", której obecność była wyrazem uznania dla dorobku olsztyneckiej spółdzielni w strukturach ogólnokrajowych. Do życzeń i ciepłych słów kierowanych pod adresem jubilatki dołączyła również pani Beata Dalkowska, przedstawiciel Krajowej Rady Spółdzielczej na województwo warmińsko - mazurskie, członek zgromadzenia ogólnego Krajowej Rady Spółdzielczej i Prezes Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska w Węgorzewie, współtworząc serdeczny klimat tego wyjątkowego dnia.

W ciepłych słowach podkreślano, że siłą olsztyneckiego SHP nigdy nie były wyłącznie liczby czy wskaźniki finansowe, ale budowane przez dekady zaufanie i relacje.

– Spółdzielczość to przede wszystkim wspólnota i wzajemne wsparcie. 80 lat historii dowodzi, że lokalny biznes oparty na szacunku do klienta i tradycji potrafi przetrwać największe próby czasu – brzmiała myśl przewodnia uroczystości.

Od 1 sierpnia 2025 r. spółdzielnią kieruje pani Prezes Anna Rydel, dla której historia i dorobek przedsiębiorstwa stanowią motywację do dalszej, ciężkiej pracy.

Pani Prezes podkreśliła, że Spółdzielnia patrzy przed siebie z odwagą i nadzieją w inwestycje w ludzi, nowoczesne rozwiązanie i jakość.

Świętując tak piękny wiek, Spółdzielnia Handlowo-Produkcyjna w Olsztynku nie zwalnia tempa. Wkraczając w kolejną dekadę, wnosi ze sobą to, co najważniejsze: doświadczenie, pasję do tworzenia dobrych, lokalnych produktów i życzliwość, dzięki której od 80 lat Olsztynek smakuje po prostu najlepiej.

W imieniu redakcji składamy całemu Zarządowi, Pracownikom oraz Członkom Spółdzielni najserdeczniejsze powinszowania oraz życzenia kolejnych lat sukcesów, pomyślności i niegasnącej satysfakcji z budowania lokalnej wspólnoty! *(red)*

OD „KAOWCA" DO INSTAGRAMA
WAKACJE MARZEŃ KIEDYŚ I DZIŚ

Sezon urlopowy w pełni, a słońce grzeje tak mocno, że asfalt na drogach krajowych potrafi zmieniać stan skupienia. Polacy ruszyli w świat. Albo i nie ruszyli, tylko właśnie debatują na balkonie, czy rozłożenie leżaka przy suszarce z praniem kwalifikuje się jako „strefa zen".

Niezależnie od tego, czy Twój paszport ma w tym roku świeżą pieczątkę z egzotycznego lotniska, czy jedyny dokument, jaki masz przy sobie, to karta Biedronki – usiądź wygodnie, weź do ręki coś zimnego do picia i zobacz, jak przez dekady ewoluowało nasze narodowe pojęcie „świętego spokoju".

Cofnijmy się o kilkadziesiąt lat. Czas, gdy podróż nad Bałtyk nie zaczynała się od sprawdzenia prognozy w smartfonie, ale od upchnięcia do Fiata 126p czteroosobowej rodziny, namiotu typu „Warta", butli gazowej, trzech weków z bigosem i zestawu składanych krzesełek turystycznych.

Wakacje w czasach PRL-u i wczesnych lat 90. miały swój niepowtarzalny urok, rządzony dwiema świętymi instytucjami: Funduszem Wczasów Pracowniczych (FWP) oraz panem Kaowcem (Kulturalno-Oświatowym).

Jak wypoczywaliśmy?

Turnus trwał bite dwa tygodnie. Codziennie rano z głośników płynęło dziarskie „Dzień dobry, wczasowicze!", po czym następowała gimnastyka, wspólne wycieczki krajoznawcze oraz wieczorek zapoznawczy z dancingiem, gdzie szczytem luksusu był drink „zielona wdowa" i paluszki w szklankach.

Finanse i logistyka

O kierunku podróży decydowały nie algorytmy wyszukiwarek, ale to, co akurat „rzucił" zakład pracy. Zagranica? Owszem – Bułgaria, Węgry (jezioro Balaton jako „węgierskie morze") albo Jugosławia dla prawdziwych szczęściarzy. Jechało się tam głównie po to, by handlować kremem Nivea i polską wódką, a wracało z naręczem ortalionowych kurtek i winogronami w skrzynkach.

Dziś wspominamy to z łezką w oku, choć umówmy się: dzielenie jednej toalety na pół pola namiotowego i zapach wilgotnego płótna po trzydniowym deszczu w Jastrzębiej Górze potrafiły hartować ducha skuteczniej niż wojskowy poligon.

Dziś rzeczywistość wygląda zupełnie inaczej. Żyjemy w czasach, w których tanie linie lotnicze potrafią nas przetransportować na drugi koniec Europy w cenie lepszego obiadu w Warszawie.

Technologia dała nam skrzydła, a media społecznościowe… lekką nerwicę. Zamiast wypoczywać, często pracujemy nad „kontentem".

W dobie Facebooka i Instagrama wakacyjne relacje to już niemal towarzyskie Igrzyska Śmierci – w końcu jeśli fotka nie zbierze odpowiedniej liczby serduszek, to czy ten urlop w ogóle się wydarzył? Prawdziwy mistrz kadru potrafi jednak dokonać cudów. Co z tego, że na plaży jest gęściej niż w stołecznym tramwaju w godzinach szczytu? Rasowy influencer potrafi cierpliwie polować przez pół dnia na ten jeden, jedyny ułamek sekundy, w którym tłum rozstąpi się na metr. Szybki klik, pusta przestrzeń złapana w obiektyw i gotowe! Zdjęcie ląduje w sieci z leniwym podpisem „chill…" oraz hashtagiem #samotnia. To wymaga cierpliwości godnej mnicha i refleksu rewolwerowca, ale czego nie robi się dla tej idealnej, wakacyjnej iluzji!

Ponadto uelastycznienie finansowe (karty kredytowe, płatności odroczone) sprawiło, że możemy polecieć na Zanzibar, zanim w ogóle na niego zarobimy.

No dobrze, ale co zrobić, jeśli inflacja zjadła Twój wakacyjny fundusz, szef nie dał urlopu, albo po prostu remont mieszkania okazał się ważniejszy niż rzymskie wakacje?

Przede wszystkim – głowa do góry. Ostatnie badania pokazują, że tzw. staycation (czyli urlop spędzany we własnym domu i najbliższej okolicy) staje się globalnym trendem. Dlaczego? Bo nie musisz stać w korkach na autostradzie A1, nie walczysz o wolny leżak z rówieśnikami z całej Europy i nikt nie próbuje Ci sprzedać gofra za cenę małego AGD.

Udanego (i spokojnego) lata!

SEZON NA ZIELONE, CZYLI JAK NIE WYRZUCIĆ LATA DO KOSZA

Lato w pełni! Stragany uginają się pod ciężarem słodkich czereśni, pachnącej słońcem botwinki i soczystych pomidorów. To najsmakowitszy czas w roku, ale też moment, w którym – przez wysokie temperatury i wakacyjne rozprężenie – jedzenie psuje się najszybciej.

Na szczęście ochrona planety i własnego portfela nie wymaga wielkich wyrzeczeń. To po prostu kwestia kilku sprytnych, letnich nawyków.

Zanim przejdziemy do kuchennych patentów, rzućmy okiem na twarde dane. Pokazują one czarno na białym, że nasze codzienne decyzje mają ogromną wagę:

- Na świecie: Według najnowszego raportu UNEP ludzkość marnuje ponad 1 miliard ton żywności rocznie. Aż 60% tego marnotrawstwa ma miejsce w naszych domach!
- W Polsce: Marnujemy ok. 5 milionów ton jedzenia rocznie – z czego ponad 3 miliony ton wyrzucamy jako konsumenci (dane IOŚ i FPBŻ).
- W portfelu: Przeciętna polska rodzina wyrzuca rocznie do kosza 2000–3000 zł. To równowartość dodatkowego, wakacyjnego weekendu w Tatrach lub na Mazurach.

Co ląduje w śmietniku najczęściej? Królowie letniego stołu: pieczywo (55%), owoce (46%) i warzywa (44%).

Wakacyjny niezbędnik

Zero Waste: 5 kroków

1. Kupuj z głową (i z listą)

Nie daj się ponieść kolorom na straganie. Zanim wyjdziesz z domu, zrób zdjęcie wnętrza lodówki. Kupuj mniej, a częściej – truskawki kupione „na zapas" przy 30-stopniowym upale rzadko dożywają kolejnego wieczoru.

2. Zarządzaj temperaturą w lodówce

- Dolne szuflady (najwyższa wilgotność): idealne na warzywa i owoce.
- Środkowe półki: optymalne dla nabiału.
- Najwyższe półki i drzwi: zarezerwuj na przetwory, sosy i soki.
- Pro-tip: Widzisz, że maliny lub borówki tracą wigor? Zamroź je – zimą będą idealne do koktajlu lub owsianki.

3. Daj szansę „więdnącym pięknościom"

Pomarszczone pomidory upiecz z oliwą i czosnkiem na genialny sos do makaronu. Zwiędnięte zioła i zieleninę zmiksuj z oliwą oraz pestkami słonecznika na domowe pesto. A oklapnięte warzywa korzeniowe? Wrzuć na kwadrans do miski z lodowatą wodą – odzyskają chrupkość!

4. Stosuj kreatywny recykling talerzowy

Został Ci grillowany kurczak albo ugotowane młode ziemniaki? Zamiast chować je na zapomnienie w głębi lodówki, połącz je z ogórkiem, koperkiem i jogurtem, tworząc orzeźwiającą sałatkę. Ziemniaki możesz też rano odsmażyć na patelni z jajkiem sadzonym.

5. Rozróżniaj etykiety

Mylenie dwóch podstawowych pojęć to główny grzech marnowania żywności:

- „Należy spożyć do…" (Termin przydatności): Sztywna granica bezpieczeństwa mikrobiologicznego (mięso, ryby, świeży nabiał). Po tej dacie produkt może być niebezpieczny dla zdrowia – należy go wyrzucić.
- „Najlepiej spożyć przed…" (Data minimalnej trwałości): Wskazówka dotycząca jakości (kasze, makarony, konserwy, dżemy). Po tej dacie produkt wciąż jest zdatny do jedzenia, jeśli przejdzie test trzech zmysłów: ZOBACZ (czy nie ma pleśni), POWĄCHAJ (czy nie trąci stęchlizną) i SPRÓBUJ.

Niemarnowanie żywności to nie tylko ograniczanie emisji metanu z gnijących odpadów. To przede wszystkim szacunek do ziemi, wody oraz ciężkiej pracy rolnika. W te wakacje postawmy na luz, ale nie na marnotrawstwo. Traktujmy resztki jak wyzwanie dla kulinarnej wyobraźni! *(red)*

POLSKA MIĘSNĄ POTĘGĄ

Sprzedaż w polskim przetwórstwie żywności rośnie szybciej niż w całym przemyśle, a kluczowym napędem pozostaje eksport. Jednocześnie część firm coraz mocniej odczuwa presję kosztową i kurczenie się marż – informuje „Rzeczpospolita".

Polska produkcja żywności odpowiada już za 21 proc. produkcji sprzedanej całego przetwórstwa przemysłowego. Natomiast wartość produkcji sprzedanej wzrosła z 285 mld zł w 2021 r. do 431 mld zł w 2025 r. Jak wynika z raportu Alior Banku o przetwórstwie żywności, branża pozostaje rozdrobniona (ok. 2 tys. firm), a odsetek podmiotów rentownych spadł z 85 proc. do 82 proc. w latach 2021–2025.

Motorem wyników jest eksport żywności, który w tym samym okresie urósł z 37,8 mld euro do 58,4 mld euro.

Najważniejszym rynkiem pozostaje Europa, głównie UE; w danych wskazano też m.in. Wielką Brytanię (7 proc.), Ukrainę (2 proc.) i USA (1 proc.) udziału w polskim eksporcie żywności. W strukturze branży dominuje przetwórstwo mięsa, które ma 32,5 proc. przychodów sektora.

Nakłady inwestycyjne wzrosły z 9,8 mld zł do 14,9 mld zł między 2021 r. a 2025 r., przy czym raport

wskazuje m.in. na potrzebę automatyzacji, poprawy produktywności i rozwijania produktów o wyższej wartości dodanej.

„Zdaniem Bartosza Bartoszuka, autora raportu, widzimy właśnie koniec czasu prostego konkurowania wyłącznie ceną – polski sektor spożywczy pozostaje silny, ale przyszła przewaga nie będzie opierała się wyłącznie na niskich kosztach i dużej skali" – czytamy w „Rz". *(PPRol)*

OGŁOSZENIE O LIKWIDACJI STOWARZYSZENIA

Likwidatorzy Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów CZS Samopomoc Chłopska w Warszawie – w likwidacji ,kod. 00-336 ul. Kopernika 30 p. 13, informują, że po rozpoznaniu w dniu 22.06.2026 r. sprawy z wniosku Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów CZS „Samopomoc Chłopska' w Warszawie, Sąd Rejonowego dla M.St. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wydał postanowienie o otwarciu postępowania likwidacyjnego Stowarzyszenia.

/Sygnatura sprawy 36371/26/418/

Na Likwidatorów Stowarzyszenia zostali wyznaczeni:

1. Gartych Lech, tel. +48 601 285 009
2. Semeniuk Halina, tel. +48 503 165 336
3. Sławiński Maciej, tel. +48 605 160 196

z którymi można kontaktować się pod w/w adresem Stowarzyszenia i telefonicznie.

Bezpośredni kontakt z likwidatorami Stowarzyszenia możliwy jest w każdy wtorek miesiąca w godzinach 11.00 -13.00.

Wzywa się wierzycieli Stowarzyszenia do zgłaszania swoich roszczeń w terminie 30 dni od daty opublikowania niniejszego ogłoszenia.

Likwidatorzy Stowarzyszenia:
Lech Gartych
Halina Semeniuk
Sławiński Maciej

Warszawa, 4 lipca 2026 r.

KZRS

BIULETYN

KRAJOWEGO ZWIĄZKU REWIZYJNEGO SPÓŁDZIELNI

"SAMOPOMOC CHŁOPSKA"

ISSN 1429-2076

Nr 7/416 22 lipca 2026 r.

W NUMERZE:

- Od 1 października zmiany w Ordynacji podatkowej i ustawie o VAT I
- Odliczenie VAT z faktury wystawionej poza KSeF i przesłanej do KSeF II
- Nieprawidłowa wizualizacja e-faktury może skutkować obowiązkiem zapłaty VAT III
- Zasady korygowania faktur wystawionych poza KSeF - interpretacja KIS III
- Opodatkowanie pracowniczego odszkodowania V
- Korekta błędnie rozliczonej wstępnej opłaty leasingowej V
- Obowiązek aktualizacji polityki rachunkowości w związku z wdrożeniem KSeF VI
- Terminy obowiązujące w sierpniu 2026 r. XI

OD 1 PAŹDZIERNIKA ZMIANY W ORDYNACJI PODATKOWEJ I USTAWIE O VAT

Od 1 października 2026 r. wejdą w życie zmiany w Ordynacji podatkowej oraz ustawie o VAT, których celem jest uproszczenie i doprecyzowanie przepisów. Nowelizacja przewiduje m.in. zmiany dotyczące terminów podatkowych, uproszczenia w zakresie raportowania schematów podatkowych (MDR) oraz rezygnację z obowiązku składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty, gdy wynika ona z korekty deklaracji. W ustawie o VAT doprecyzowano także zasady określania przez organ podatkowy wysokości zwrotu podatku, różnicy podatku oraz kwoty podatku naliczonego do odliczenia w kolejnych okresach rozliczeniowych, dostosowując je do zmian w Ordynacji podatkowej.

Uregulowania ustawowe

Czynnemu podatnikowi VAT – co do zasady – przysługuje prawo do odliczenia VAT w zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych. Prawo to powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych lub importowanych przez podatnika towarów i usług powstał obowiązek podatkowy, ale nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę lub dokument celny.

Wyrok Sądu UE

W wyroku z 11 lutego 2026 r. w polskiej sprawie, T-689/24, sąd Unii Europejskiej orzekł, że art. 167, art. 168 lit. a) i art. 178 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE, a także zasady neutralności podatku od wartości dodanej (VAT) i proporcjonalności stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, z których wynika, że podatnik nie może skorzystać z prawa do odliczenia podatku naliczonego w deklaracji składanej za okres, w którym spełnił warunki materialne skorzystania z tego prawa, jeżeli w okresie tym nie otrzymał odpowiedniej faktury, pomimo że fakturę tę otrzymał jeszcze przed złożeniem deklaracji za ten okres.

Wyjaśnienie Ministerstwa Finansów

W informacji z 20 maja 2026 r. przekazywanej do mediów na zapytania dziennikarzy, zamieszczonej na stronie internetowej Systemu Informacji Celno-Skarbowej Eureka (eureka.mf.gov.pl; ID informacji: 692212) Ministerstwo Finansów (dalej: MF) wypowiedziało się na temat ww. wyroku. MF udzieliło odpowiedzi na pytanie, czy planuje niezwłoczne dostosowanie krajowych regulacji (w szczególności art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy o VAT) do treści orzeczenia Sądu UE i czy do czasu nowelizacji resort zamierza wydać objaśnienia podatkowe potwierdzające prawo podatników do odliczenia VAT w okresie powstania obowiązku podatkowego, o ile dysponują oni fakturą w momencie składania deklaracji. Odnosząc się do powyższych kwestii MF wyjaśniło:

„(...) w tej sprawie, ***na mocy art. 62 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, pierwszy rzecznik generalny uznał, że zachodzi poważne ryzyko naruszenia jedności lub spójności prawa Unii i w związku z tym wystąpił do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o poddanie ww. orzeczenia Sądu kontroli. Trybunał podjął decyzję, że wyrok SUE z dnia 11 lutego 2026 r. w sprawie T 689/24 należy poddać szczególnej procedurze kontroli. Analiza ewentualnych działań po stronie resortu finansów będzie możliwa po zakończeniu wskazanej procedury przed Trybunałem Sprawiedliwości.*** *(...)"*

Zaznaczamy, że na temat możliwości wcześniejszego odliczania VAT w świetle ww. wyroku sądu UE wypowiedział się także Dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z 19 maja 2026 r., nr 0111-KDIB3-1.4012.150.2026.1.IK. Organ uznał, że do czasu zakończenia procedury kontroli orzeczenia ww. wyrok sądu UE jest nieskuteczny i podatnicy nie mogą skutecznie powoływać się na to orzeczenie w celu realizacji prawa do odliczenia w innym terminie niż wynikający z obowiązujących przepisów prawa. Dyrektor KIS podkreślił, że podatnik może skorzystać z prawa do odliczenia VAT w rozliczeniu za okres, w którym spełnione będą trzy przesłanki:

- powstał obowiązek podatkowy w odniesieniu do nabywanych towarów i usług,
- doszło do nabycia tych towarów i usług oraz
- podatnik otrzymał fakturę dotyczącą tej transakcji.

ODLICZENIE VAT Z FAKTURY WYSTAWIONEJ POZA KSEF I PRZESŁANEJ DO KSEF (WYJAŚNIENIE MINISTERSTWA FINANSÓW)

Obecnie zdarza się, że podatnicy, jeszcze przed wejściem w życie KSeF, otrzymali od swoich kontrahentów faktury, z których odliczyli VAT i które teraz przez sprzedawcę zostały wysłane do KSeF. Zatem powstaje wątpliwość, czy w związku z tym powinni skorygować rozliczenia VAT i odliczyć VAT według daty nadania numeru KSeF tym fakturom. Ponadto zdarza się, że podatnicy otrzymują faktury w formie papierowej lub zwykłej elektronicznej bez kodów QR, następnie po jakimś czasie zauważają, że kontrahent wystawił te faktury także w KSeF. W takiej sytuacji również powstaje problem, w jaki sposób ustalić datę otrzymania faktury.

Ministerstwo Finansów w informacji z dnia 5 czerwca 2026 r. przekazanej do mediów na zapytania dziennikarzy (ID 694648), zamieszczonej na stronie internetowej eureka.mf.gov.pl, wyjaśniło, że faktury wystawione i otrzymane przed wejściem w życie obowiązkowego KSeF zostały skutecznie wprowadzone do obrotu prawnego w formie dopuszczalnej na moment ich wystawienia i otrzymania. Ich późniejsze przesłanie do KSeF nie oznacza ponownego ich otrzymania przez nabywcę. W takiej sytuacji po stronie nabywcy brak jest podstaw do korygowania rozliczenia VAT i zmiany okresu odliczenia VAT, bowiem datą otrzymania tych faktur jest data ich faktycznego otrzymania przez nabywcę w formie papierowej albo elektronicznej. Jak zaznaczyło MF, ewentualne ryzyka związane z takim następczym wprowadzeniem dokumentów do KSeF dotyczą przede wszystkim wystawcy faktury, w szczególności ryzyka zdublowania faktur oraz możliwych konsekwencji na gruncie art. 108 ust. 1 ustawy o VAT.

Natomiast w sytuacji, gdy sprzedawca ma obowiązek wystawiania faktur w KSeF, jednak wystawia faktury także poza KSeF, to zdaniem MF, datę otrzymania faktury należy ustalić według momentu jej faktycznego otrzymania przez podatnika poza systemem. Zgodnie z art. 86 ust. 10 i ust. 10b pkt 1 ustawy o VAT prawo do odliczenia podatku naliczonego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę, pod warunkiem braku przesłanek negatywnych z art. 88 ustawy o VAT. Jeżeli zatem faktura została skutecznie przekazana podatnikowi w formie papierowej albo elektronicznej, to ten moment należy uznać za datę jej otrzymania dla celów podatkowych. Późniejsze przesłanie jej do KSeF nie powinno przesuwać daty otrzymania faktury na moment nadania numeru KSeF, jeżeli faktura została już wcześniej faktycznie otrzymana poza systemem.

MF podkreśliło, że należy wyraźnie odróżnić sytuacje przewidziane w ustawie o VAT, w których faktura może zostać wystawiona i udostępniona nabywcy poza KSeF, a następnie przesłana do systemu w ustawowym terminie, od nieuprawnionego dosyłania do KSeF faktur uprzednio wystawionych poza systemem. Ustawa przewiduje takie szczególne tryby jedynie w przypadku awarii, niedostępności KSeF oraz trybu offline24.

Dodatkowo Ministerstwo Finansów wyjaśniło, że brak jest podstaw prawnych do przyjmowania, że nabywca ma obowiązek weryfikować u kontrahenta, czy faktura

otrzymana poza KSeF zostanie następnie przesłana do systemu. Jednak podatnik powinien zachować szczególną ostrożność wobec kontrahentów, którzy – mimo ciążącego na nich obowiązku – nie wystawiają faktur przy użyciu KSeF.

Otrzymanie faktury poza KSeF nie pozbawia automatycznie nabywcy prawa do odliczenia VAT, ale może uzasadniać dodatkową weryfikację kontrahenta i transakcji w ramach należytej staranności, zwłaszcza gdy ten sam obrót jest następnie dokumentowany fakturą w KSeF. Taka praktyka może rodzić po stronie wystawcy ryzyko zastosowania art. 108 ust. 1 ustawy o VAT, tj. obowiązku zapłaty podatku wykazanego na fakturze. *(J.S.)*

NIEPRAWIDŁOWA WIZUALIZACJA E-FAKTURY MOŻE SKUTKOWAĆ OBOWIĄZKIEM ZAPŁATY VAT

Zgodnie z art. 108 ust. 1 ustawy o VAT w przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna wystawi fakturę, w której wykaże kwotę podatku, jest obowiązana do jego zapłaty.

W przypadku nieprawidłowo sporządzonej wizualizacji faktury ustrukturyzowanej organy podatkowe stoją na stanowisku, że faktura taka nie może być traktowana jako kolejny egzemplarz tej samej faktury wystawionej w KSeF.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 15 maja 2026 r., nr 0112-KDIL-1-1.4012.148.2026.2.WK stwierdził, że generowane dla klientów poza systemem KSeF faktury zawierające wszystkie elementy, o których mowa w art. 106e ustawy niezawierające kodów QR mogą zostać uznane za faktury wystawione w trybie art. 108 ust. 1 ustawy rodzące obowiązek zapłaty podatku z nich wynikającego.

W stanie faktycznym opisanym we wniosku wnioskodawca wydawał klientom, w tym podmiotom innym niż wskazane w art. 106gb ust. 4 ustawy o VAT, "wizualizacje faktur ustrukturyzowanych":

- którym nie został jeszcze nadany numer KSeF zawierające słowo "faktura" i wszystkie elementy wskazane w art. 106e ustawy, ale niezawierającej kodów QR, a następnie wprowadzonych do KSeF,
- którym został nadany już numer KSeF, zawierające słowo "faktura" i wszystkie elementy wskazane w art. 106e ustawy, ale niezawierających numeru KSeF i kodu QR, a następnie wprowadzonych do KSeF,
- zawierających słowo "faktura" i wszystkie elementy wskazane w art. 106e ustawy oraz numer KSeF, ale niezawierających kodu QR, które zostały wprowadzone do KSeF,
- zawierające słowo "faktura", wszystkie elementy wskazane w art. 106e ustawy oraz oznaczanej kodem QR, ale niezawierającej numeru KSeF, które zostały wprowadzone do KSeF.

Zdaniem Dyrektora KIS faktury wystawione w powyższych przypadkach zawierające wszystkie elementy, o których mowa w art. 106e ustawy o VAT, niezawierające jednak kodów QR nie stanowią wizualizacji faktur ustrukturyzowanych a zatem nie można ich uznać za kolejny egzemplarz tej samej faktury.

W każdej z opisanych we wniosku sytuacji faktury udostępnione/użyte poza systemem KSeF można więc uznać za faktury wystawione w trybie art. 108 ust. 1 ustawy rodzące obowiązek zapłaty podatku z nich wynikającego.

Jak czytamy: "(...) W przypadku gdy, będą Państwo wydawali Klientowi, w tym podmiotowi innemu niż wskazany w art. 106gb ust. 4 ustawy, tzw. przez Państwa „wizualizację faktury ustrukturyzowanej":

- której nie został jeszcze nadany numer KSeF zawierającej słowo „faktura" i wszystkie elementy wskazane w art. 106e ustawy, ale niezawierającej kodów wskazanych w art. 106nda ust. 6 i 7 ustawy, a następnie wprowadzonej do KSeF,
- której został nadany już numer KSeF, zawierającej słowo „faktura" i wszystkie elementy wskazane w art. 106e ustawy, ale niezawierającej numeru KSeF i kodu wskazanego w art. 106gb ust. 5 ustawy, a następnie wprowadzonej do KSeF,
- zawierającej słowo „faktura" i wszystkie elementy wskazane w art. 106e ustawy oraz numer KSeF, ale niezawierającej kodu wskazanego w art. 106gb ust. 5 ustawy, która została wprowadzona do KSeF,
- zawierającej słowo „faktura", wszystkie elementy wskazane w art. 106e ustawy oraz oznaczanej kodem przywołanym w art. 106gb ust. 5 ustawy, ale niezawierającej numeru KSeF, która została wprowadzona do KSeF

wystąpi obowiązek zapłaty przez Państwa kwoty podatku VAT z tej faktury na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy. Jednocześnie Spółka będzie mogła skorygować powyższą fakturę, aby nie wystąpił obowiązek wpłacenia przez nią podatku VAT z niej wynikającego na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy (...)". *(J.S.)*

ZASADY KORYGOWANIA FAKTUR WYSTAWIONYCH POZA KSEF - INTERPRETACJA KIS

W przypadku korygowania w KSeF faktury pierwotnej wystawionej poza KSeF w polu dotyczącym numeru KSeF faktury korygowanej nie można podać własnego numeru faktury pierwotnej ani dowolnego ciągu znaków. Pole to należy pozostawić puste.

(interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 20 maja 2026 r., nr 0111-KDIB-3-1.4012.205.2026.2.MG).

Stan faktyczny

Czynny podatnik VAT był od 1 kwietnia 2026 r. zobowiązany do wystawiania faktur ustrukturyzowanych przy użyciu KSeF.

Podatnik zapytał, czy w przypadku wystawiania po 1 kwietnia 2026 r. faktur korygujących do faktur papierowych wystawionych przed wejściem w życie obowiązkowego KSeF, w polu dotyczącym numeru identyfikującego w Krajowym Systemie e-Faktur fakturę, której dotyczy faktura korygująca, należy wpisać numer własny faktury pierwotnej, pozostawić to pole puste, czy może wpisać dowolny ciąg znaków. Podatnik uważał, że w polu tym należy wpisać numer własny faktury pierwotnej, gdyż pozostawienie pustego pola spowoduje wadliwość formalną korygującej faktury ustrukturyzowanej, a dowolny ciąg znaków będzie odniesieniem się do danych nieistniejących.

Stanowisko organu podatkowego

Organ podatkowy uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Przypomniał, że faktury są dokumentem o charakterze sformalizowanym i co do zasady muszą być wystawione zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Ponadto zdarzają się sytuacje, w których należy skorygować uprzednio wystawiony i wprowadzony do obrotu prawnego dokument. W związku z tym ustawodawca przewidział możliwość korygowania błędów w fakturach, poprzez wystawienie faktury korygującej. Faktura ta wystawiana jest w celu podania właściwych, prawidłowych i zgodnych z rzeczywistością kwot i innych danych decydujących o rzetelności wystawionego dokumentu.

Dyrektor KIS podkreślił, że zgodnie z art. 106gb ust. 1 ustawy o VAT, faktura ustrukturyzowana (a jest nią faktura wystawiona przy użyciu KSeF wraz z przydzielonym numerem identyfikującym ją w tym systemie) jest wystawiana i otrzymywana przy użyciu KSeF za pomocą oprogramowania interfejsowego, w postaci elektronicznej i zgodnie ze wzorem dokumentu elektronicznego. Natomiast w myśl art. 106j ust. 2 pkt 2a ww. ustawy, faktura korygująca powinna zawierać numer identyfikujący w KSeF fakturę, której dotyczy faktura korygująca, z wyjątkiem faktur korygujących wystawianych do faktur, dla których nie został nadany numer identyfikujący w KSeF. Ponadto w ramach obowiązkowego KSeF również w stosunku do faktur pierwotnych wystawionych wcześniej poza systemem faktury korygujące są wystawiane w formie ustrukturyzowanej. Od 1 lutego 2026 r. obowiązującym wzorem faktury ustrukturyzowanej jest zaś struktura logiczna FA(3) - wzór ten stosuje się do wszystkich faktur ustrukturyzowanych wystawianych od 1 lutego 2026 r., w tym do faktur korygujących. W interpretacji czytamy:

„(...) Struktura e-faktury zawiera m.in. element DaneFaKorygowanej, na który składają się m.in. następujące pola:

- DataWystFaKorygowanej - data wystawienia faktury korygowanej (pierwotnej), czyli element, o którym mowa w art. 106e ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT (odesłanie do tego przepisu w art. 106j ust. 2 pkt 3 lit. a) ustawy o VAT);
- NrFaKorygowanej - numer faktury korygowanej (pierwotnej), czyli element, o którym mowa w art. 106e ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT (ode-słanie do tego przepisu w art. 106j ust. 2 pkt 3 lit. a) ustawy o VAT);
- NrKSeF - znacznik faktury korygowanej (pierwotnej) wystawionej w KSeF;
- NrKSeFFaKorygowanej - numer identyfikujący fakturę korygowaną (pierwotną) w KSeF, czyli element, o którym mowa w art. 106j ust. 2 pkt 2a ustawy o VAT;
- NrKSeFN - znacznik faktury korygowanej (pierwotnej) wystawionej poza KSeF.

Zakres pól wypełnianych w ww. elemencie zależy od tego, czy wskazywane są dane faktury pierwotnej wystawionej w KSeF czy poza KSeF. W sytuacji bowiem, gdy faktura korygująca dotyczy faktury pierwotnej wystawionej poza KSeF, to podatnik wypełnia pola DataWystFaKorygowanej, NrFaKorygowanej oraz wskazuje „1" w polu NrKSeFN, potwierdzając tym samym, że faktura pierwotna jest fakturą wystawioną poza systemem. W przypadku, gdy pole NrKSeFN przyjmuje wartość „1", pola NrKSeF oraz NrKSeFFaKorygowanej pomija się. (...)".

Dyrektor KIS zauważył, że obowiązek wskazania na fakturze korygującej numeru identyfikującego KSeF dotyczy wyłącznie takich faktur pierwotnych, którym numer ten został uprzednio nadany. Jeżeli więc korygowana jest faktura pierwotna wystawiona poza systemem, czyli faktura, której nie został nadany numer identyfikujący ją w KSeF, to na wystawianej fakturze korygującej ten numer nie będzie wskazywany.

Tym samym odnosząc się do pytania podatnika organ wskazał, że:

„(...) wystawiając po 1 kwietnia 2026 r. fakturę korygującą do faktury papierowej wystawionej poza KSeF, nie wskazuje Pan na fakturze korygującej numeru KSeF faktury pierwotnej, ponieważ taki numer nie został nadany fakturze pierwotnej wystawionej poza systemem. Wypełniając zatem dyspozycję art. 106j ust. 2 pkt 2a ustawy o VAT i stosując obowiązujący wzór faktury ustrukturyzowanej udostępniony przez MF na elektronicznej platformie usług administracji publicznej, nie wypełnia Pan w elemencie „DaneFaKorygowanej" pola NrKSeF oraz NrKSeFFaKorygowanej. (...)"

Organ podkreślił, że podatnik nie powinien wpisywać w polu NrKSeFFaKorygowanej numeru własnego faktury pierwotnej (gdyż nie jest on numerem identyfikującym tę fakturę w KSeF) ani dowolnego ciągu znaków nieodpowiadającego rzeczywistemu numerowi KSeF. Pozostawienie tego pola pustego nie spowoduje wadliwości formalnej korygującej faktury ustrukturyzowanej, gdyż

pole to wypełnia się tylko wtedy, gdy w polu NrKSeF wskazano wartość „1", czyli gdy faktura pierwotna była wystawiona w KSeF. *(J.S.)*

OPODATKOWANIE PRACOWNICZEGO ODSZKODOWANIA

Odszkodowanie określone w ugodzie sądowej, która stanowi wynik rozstrzygnięcia sądowego sporu w kwestii nieuzasadnionego wypowiedzenia umowy o pracę, jest odszkodowaniem wynikającym z przepisów odrębnych ustaw, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o pdof i korzysta ono ze zwolnienia przedmiotowego na podstawie tego przepisu. Tak wynika z wyroku z dnia 28 kwietnia 2026 r. wydanego przez WSA w Warszawie, sygn. akt III SA/Wa 2556/25 (orzeczenie nieprawomocne).

Podatniczka była zatrudniona na umowę o pracę na czas nieokreślony, która została rozwiązana przez pracodawcę z przyczyn leżących po stronie pracownika. Podatniczka wniosła odwołanie od wypowiedzenia do sądu pracy, żądając zasądzenia odszkodowania tytułem nieuzasadnionego wypowiedzenia umowy o pracę. Sąd skierował strony do mediacji, w wyniku której podatniczka zawarła z pracodawcą ugodę przed mediatorem, zatwierdzoną następnie przez sąd prowadzący postępowanie. Strony ustaliły, że były pracodawca ma zapłacić na rzecz podatniczki określoną kwotę tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę i zgodnie oświadczyły, że dokonują sprostowania świadectwa pracy, tak aby z jego treści wynikało, że umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron.

Pomimo tego sama ugoda nie zawiera stwierdzenia, że wypowiedzenie umowy o pracę było nieuzasadnione. Wypłacając odszkodowanie, pracodawca naliczył, pobrał i odprowadził zaliczkę na pdof od przekazanej podatniczce kwoty. Jednak miała ona wątpliwości, czy otrzymane od byłego pracodawcy świadczenie nie powinno korzystać ze zwolnienia od pdof, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 3 i pkt 3b ustawy o pdof. O rozstrzygnięcie tej kwestii wystąpiła do Dyrektora KIS. Ten natomiast w wydanej interpretacji przypomniał, że zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o pdof wolne od pdof są m.in. otrzymane odszkodowania lub zadośćuczynienia, jeżeli ich wysokość lub zasady ustalania wynikają wprost z odrębnych przepisów. Następnie stwierdził, że nie można uznać, iż wypłacone odszkodowanie jest rekompensatą za szkodę z tytułu bezpodstawnego (krzywdzącego) sposobu rozwiązania umowy o pracę, skoro w ugodzie nie wskazano naruszenia przez pracodawcę przepisów prawa pracy oraz nie stwierdzono, że wypowiedzenie umowy o pracę zostało dokonane z naruszeniem przepisów prawa pracy ani też nie wskazano takich przepisów.

Ponadto, gdy ostatecznie rozwiązanie umowy nastąpiło za porozumieniem stron, to otrzymane świadczenie nie może zostać uznane za rekompensatę za szkodę z tytułu bezpodstawnego (krzywdzącego) sposobu rozwiązania umowy o pracę. Świadczenie to nie dotyczy szkody rzeczywistej, lecz ma rekompensować utracone przez pracownika spodziewane korzyści w postaci wynagrodzenia za pracę, które pracownik uzyskałby, gdyby do tej sytuacji nie doszło. Zatem uzyskane przez podatniczkę świadczenie nie korzysta ze zwolnienia od pdof.

Z poglądem tym nie zgodził się WSA, do którego sprawa trafiła ze skargi podatniczki. W jego opinii świadczenie uzyskane przez podatniczkę korzysta z przywołanego powyżej zwolnienia podatkowego. Zostało ono bowiem otrzymane na podstawie ugody sądowej zawartej przez strony i zatwierdzonej przez sąd w postępowaniu sądowym wszczętym pozwem opartym na roszczeniu o odszkodowanie za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę. Przeszkody do jego zastosowania nie stanowi to, że ugoda zawierała zobowiązanie się pracodawcy do sprostowania świadectwa pracy podatniczki polegające na wskazaniu, że stosunek pracy został rozwiązany za porozumieniem stron. Istotne jest to, jaki był przedmiot postępowania sądowego wynikający z żądania pozwu i że powództwo było oparte na Kodeksie pracy, a w konsekwencji oparte na nim było także samo odszkodowanie. Dlatego też korzysta ono ze zwolnienia od pdof, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o pdof. *(J.S.)*

KOREKTA BŁĘDNIE ROZLICZONEJ WSTĘPNEJ OPŁATY LEASINGOWEJ

Spółka z o.o. w 2024 r. podpisała umowę leasingu operacyjnego maszyny produkcyjnej. Opłatę wstępną zamiast jednorazowo uwzględnić w kosztach uzyskania przychodów, zaliczała do kosztów co miesiąc proporcjonalnie do okresu trwania umowy leasingu. Czy korekty tego rozliczenia powinna dokonać na bieżąco, czy musi się cofnąć do lat poprzednich?

Spółka z o.o. powinna dokonać korekty kosztów podatkowych wstecz.

Opłata wstępna ma charakter samoistny, bezzwrotny i nie jest przypisana do poszczególnych rat leasingowych. Jej uiszczenie jest warunkiem zawarcia umowy leasingu operacyjnego oraz wydania przedmiotu leasingu. Okoliczności te wskazują, że stanowi ona koszt jednorazowy. Kwalifikuje się ją do tzw. kosztów pośrednich, które są potrącalne w dacie poniesienia. Z kolei za dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodów uważa się dzień, na który ujęto koszt w księgach rachunkowych (zaksięgo-

wano) na podstawie otrzymanej faktury (rachunku), albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), z wyjątkiem sytuacji gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów. Wynika to z art. 15 ust. 4d i 4e updop.

Zatem wstępna opłata leasingowa powinna być zaliczona do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo w momencie poniesienia. Tymczasem spółka rozliczała ją w czasie proporcjonalnie do okresu zawartej umowy leasingu. W związku z błędnym jej rozliczeniem zachodzi potrzeba korekty kosztów, którą należy dokonać wstecz. Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 marca 2023 r., nr 0111-KDIB2-1.4010.7.2023.1.MKO. *(J.S.)*

OBOWIĄZEK AKTUALIZACJI POLITYKI RACHUNKOWOŚCI W ZWIĄZKU Z WDROŻENIEM KSEF

Każda jednostka prowadząca księgi rachunkowe powinna posiadać dokumentację opisującą w języku polskim przyjęte przez nią zasady (politykę) rachunkowości. Obowiązek jej ustalenia oraz bieżącej aktualizacji spoczywa na kierowniku jednostki. Aktualizacja polityki rachunkowości stanowi konsekwencję obowiązku zapewnienia zgodności przyjętych zasad z obowiązującymi przepisami prawa oraz aktualnymi uwarunkowaniami działalności jednostki. W związku z wprowadzeniem Krajowego Systemu e-Faktur (KSeF), w obrocie gospodarczym pojawił się nowy model dokumentowania transakcji w postaci faktur ustrukturyzowanych, co wiąże się z koniecznością dostosowania polityki rachunkowości do tej zmiany. Dostosowanie to polega w szczególności na zmianie definicji dowodów księgowych, wskazaniu osób odpowiedzialnych w jednostce za obsługę KSeF oraz sformułowaniu nowych zasad obiegu, przechowywania i archiwizacji dokumentów. Należy przy tym podkreślić, że zmiana sposobu dokumentowania operacji gospodarczych nie powoduje zmiany zasad ich ewidencji księgowej. W niniejszym artykule omawiamy reguły tworzenia polityki rachunkowości wynikające z ustawy o rachunkowości i Krajowych Standardów Rachunkowości, obowiązek wystawiania i odbierania faktur w KSeF oraz obszary polityki rachunkowości, które należy zaktualizować w związku z wdrożeniem tego systemu.

1. Polityka rachunkowości w świetle prawa bilansowego

Przez przyjęte zasady (politykę) rachunkowości należy rozumieć wybrane i stosowane przez jednostkę rozwiązania dopuszczone ustawą o rachunkowości, w tym także określone w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości (MSR), zapewniające wymaganą jakość sprawozdań finansowych (por. art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy o rachunkowości). Przyjęte w polityce rachunkowości rozwiązania powinny uwzględniać przede wszystkim potrzeby jednostki w zakresie bieżącej analizy i oceny sytuacji majątkowej i finansowej oraz umożliwiać sprawowanie skutecznej kontroli dokonywanych operacji gospodarczych i finansowych w związku z prowadzoną przez jednostkę działalnością statutową. Dokumentacja opisująca przyjęte zasady rachunkowości powinna stanowić dla pracowników księgowości praktyczne źródło wiedzy, które ułatwi nowo zatrudnionym sprawne poznanie stosowanych w jednostce rozwiązań ewidencyjnych. Odpowiedzialnym za opracowanie i aktualizację polityki rachunkowości jest kierownik jednostki.

Dokumentacja zasad (polityki) rachunkowości, w myśl art. 10 ust. 1 ustawy o rachunkowości, powinna zawierać w szczególności rozwiązania dotyczące:

1. określenia roku obrotowego i wchodzących w jego skład okresów sprawozdawczych,
2. metod wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego,
3. sposobu prowadzenia ksiąg rachunkowych, w tym co najmniej:
   - zakładowego planu kont, ustalającego wykaz kont księgi głównej, przyjęte zasady klasyfikacji zdarzeń, zasady prowadzenia kont ksiąg pomocniczych oraz ich powiązania z kontami księgi głównej,
   - wykazu ksiąg rachunkowych, a przy prowadzeniu ksiąg rachunkowych przy użyciu komputera - wykazu zbiorów danych tworzących księgi rachunkowe na informatycznych nośnikach danych z określeniem ich struktury, wzajemnych powiązań oraz ich funkcji w organizacji całości ksiąg rachunkowych i w procesach przetwarzania danych,
   - opisu systemu przetwarzania danych, a przy prowadzeniu ksiąg rachunkowych przy użyciu komputera - opisu systemu informatycznego, zawierającego wykaz programów, procedur lub funkcji, w zależności od struktury oprogramowania, wraz z opisem algorytmów i parametrów oraz programowych zasad ochrony danych, w tym w szczególności metod zabezpieczenia dostępu do danych i systemu ich przetwarzania, a ponadto określenie wersji oprogramowania i daty rozpoczęcia jego eksploatacji,
4. systemu służącego ochronie danych i ich zbiorów, w tym dowodów księgowych, ksiąg rachunkowych i innych dokumentów stanowiących podstawę dokonanych w nich zapisów.

Zakres dokumentacji wynikający z przepisów ustawy o rachunkowości ma charakter otwarty. Każda jednostka, jeżeli uzna to za stosowne, może rozszerzyć ten zakres, dostosowując go do własnych potrzeb. Dokumentację opisującą zasady (politykę) rachunkowości należy przechowywać w należyty sposób i chronić przed niedozwolonymi zmianami, nieupoważnionym rozpowszechnianiem, uszkodzeniem lub zniszczeniem. Przechowuje się ją co najmniej przez okres nie krótszy od 5 lat od upływu jej ważności (por. art. 71 i 74 ust. 2 pkt 5 ustawy o rachunkowości).

Z ustawy o rachunkowości wynika, że w sprawach nieuregulowanych przepisami tej ustawy, przyjmując zasady (politykę) rachunkowości, jednostki mogą stosować Krajowe Standardy Rachunkowości (KSR), a w przypadku braku odpowiedniego standardu krajowego, jednostki inne niż wymienione w art. 2 ust. 3 ww. ustawy, mogą stosować MSR. Korzystanie z KSR nie jest obligatoryjne, tym niemniej prowadzi do przyjęcia przez jednostkę rozwiązań, które uznaje się za zapewniające rzetelne i jasne, zgodne z przepisami o rachunkowości, przedstawienie sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego jednostki. Wdrażając do swojej polityki rachunkowości rozwiązania z KSR, poza przepisami ustawy o rachunkowości jednostka powinna również uwzględnić wskazówki zawarte w KSR nr 7 „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, wartości szacunkowych, poprawienie błędów, zdarzenia następujące po dniu bilansowym - ujęcie i prezentacja" (KSR nr 7).

Każda jednostka może podjąć decyzję o stosowaniu wszystkich dotyczących jej KSR. Przyjmując takie rozwiązanie nie ma wówczas obowiązku dokonywania żadnych zmian zasad (polityki) rachunkowości w przypadku, gdy wydany zostanie kolejny (nowy) KSR. W takiej jednostce nowy KSR jest automatycznie implementowany. Jednostka ma również możliwość przyjęcia do stosowania tylko wybranych KSR, wskazując w zasadach (polityce) rachunkowości numer konkretnego KSR. W takim przypadku wdrożenie kolejnego KSR wymaga podjęcia decyzji przez kierownika jednostki i wprowadzenia do zasad (polityki) rachunkowości zapisu o jego stosowaniu. Należy jednak pamiętać, iż powoływanie się na stosowanie wybranego KSR i jednocześnie wybiórcze stosowanie jego postanowień nie jest właściwe.

Co istotne, decyzja kierownika jednostki o przyjęciu do stosowania tylko niektórych, wybranych postanowień KSR jest równoważna decyzji o nieprzyjęciu do stosowania KSR. Nie oznacza to jednak, że nie można wówczas stosować postanowień KSR. W takim przypadku, w razie wystąpienia w działalności jednostki transakcji, zdarzenia lub warunku, których sposobu klasyfikacji, wyceny lub prezentacji przepisy o rachunkowości nie regulują, wybrane z KSR rozwiązania jednostka powinna opisać w swoich zasadach (polityce) rachunkowości.

2. Obowiązek wystawiania i odbierania faktur w KSeF

KSeF to system służący do wystawiania, przesyłania, odbierania i przechowywania faktur ustrukturyzowanych, prowadzony przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej (Szefa KAS), który jest jednocześnie administratorem danych w nim zawartych. Obowiązkiem wystawiania faktur w KSeF zostali objęci od 1 lutego 2026 r. przedsiębiorcy, u których wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) przekroczyła w 2024 r. 200 mln zł, a od 1 kwietnia 2026 r. - pozostali przedsiębiorcy. Przy czym od 1 kwietnia 2026 r. do 31 grudnia 2026 r. obowiązek fakturowania w KSeF nie dotyczy podmiotów, u których wartość sprzedaży wraz z VAT, udokumentowana fakturami wystawionymi w danym miesiącu, jest mniejsza lub równa 10.000 zł. Ta grupa podmiotów zostanie objęta bezwzględnym obowiązkiem wystawiania faktur ustrukturyzowanych dopiero od 1 stycznia 2027 r. Co ważne, niezależnie od terminu, w jakim podatnik jest zobowiązany do wystawiania faktur w KSeF, od 1 lutego 2026 r. ma on obowiązek ich odbierania w tym systemie.

3. Dostosowanie polityki rachunkowości do KSeF

Polityka rachunkowości, jako podstawowy dokument opisujący zasady rachunkowości stosowane w jednostce, powinna przedstawiać rzeczywisty sposób prowadzenia ksiąg. Na mocy art. 10 ust. 2 ustawy o rachunkowości, kierownik jednostki zobowiązany jest do aktualizowania tego dokumentu. Konieczność aktualizacji polityki rachunkowości w związku z wdrożeniem KSeF wynika zarówno z przepisów bilansowych, jak i regulacji zawartych w ustawie o VAT. Aktualizacja dotyczy przede wszystkim nowej formy faktury, odpowiedzialności za obsługę KSeF, zasad obiegu faktur ustrukturyzowanych oraz przechowywania i archiwizacji dowodów księgowych.

<u>Faktury ustrukturyzowane jako dowody księgowe</u>

Przez fakturę ustrukturyzowaną rozumie się fakturę wystawioną przy użyciu KSeF wraz z przydzielonym numerem identyfikującym tę fakturę w tym systemie (por. art. 2 pkt 32a ustawy o VAT). Faktura ustrukturyzowana jest wystawiana i otrzymywana przy użyciu KSeF za pomocą oprogramowania interfejsowego, w postaci elektronicznej i zgodnie ze wzorem dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703). Od 1 lutego 2026 r. faktura ustrukturyzowana:

- jest wystawiana przy użyciu struktury logicznej FA(3),
- jest wystawiana i otrzymywana przy użyciu KSeF,
- przyjmuje format pliku XML,
- posiada przydzielony numer KSeF.

Dodajmy, że ww. struktura FA(3) wykorzystywana jest także do wystawiania:

- faktur korygujących, w sytuacji gdy faktura pierwotna, której dotyczy faktura korygująca, została wystawiona przed 1 lutego 2026 r. przy użyciu struktury FA(2) lub FA(1),
- faktur rozliczeniowych, w przypadku gdy faktura zaliczkowa została wystawiona przed 1 lutego 2026 r. przy użyciu struktury FA(2) lub FA(1).

Fakturę ustrukturyzowaną (tzw. e-fakturę) należy odróżnić od faktury elektronicznej, przez którą rozumie się fakturę wystawioną i otrzymaną w dowolnym formacie elektronicznym, np. w pliku PDF (por. art. 2 pkt 32 ustawy o VAT). Poniżej przedstawiamy różnice pomiędzy fakturą ustrukturyzowaną a fakturą elektroniczną.

Faktura ustrukturyzowana
- Jest wystawiana i otrzymywana przy użyciu KSeF
- Posiada przydzielony numer KSeF
- Jest wystawiana przy użyciu struktury logicznej FA(3)
- Przyjmuje format pliku XML

Faktura elektroniczna
- Nie jest wystawiana i nie jest otrzymywana przy użyciu KSeF
- Nie posiada przydzielonego numer KSeF
- Nie musi być wystawiana przy użyciu struktury logicznej FA
- Może być dowolnym plikiem np. plikiem PDF

W związku z wprowadzeniem obligatoryjnego wystawiania i odbierania faktur za pomocą KSeF, jednostki zobowiązane są do dostosowania polityki rachunkowości do nowej formy dowodów księgowych. KSeF oznacza bowiem zmianę sposobu dokumentowania operacji gospodarczych. Podstawowymi dowodami księgowymi pozostają nadal faktury, jednak te wystawiane ręcznie lub elektronicznie zostały zastąpione fakturami ustrukturyzowanymi, do których dostęp następuje tylko za pomocą KSeF.

Zasady dokumentowania operacji gospodarczych oraz składowe dowodu księgowego zostały określone w art. 20 i 21 ustawy o rachunkowości. Przepisy te w związku z wprowadzeniem KSeF nie uległy zmianie, jednak dotychczasowe zapisy w polityce rachunkowości dotyczące faktur papierowych lub elektronicznych przesyłanych pomiędzy kontrahentami, które zostały zastąpione fakturami ustrukturyzowanymi, mogą być niewystarczające i wymagać uzupełnienia. Definicje dowodów księgowych należy zaktualizować w związku z KSeF ze względu na zmianę formy faktury. Dokumentacja musi jednoznacznie wskazywać, że dowodem księgowym jest faktura ustrukturyzowana. Ponadto zasady rachunkowości mogą przewidywać, że dowodami księgowymi są również inne dokumenty w formatach XML, PDF, EDI lub w innych formatach elektronicznych, niewymagających wydruku. Jednostka ma obowiązek określić również zasady zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści oraz czytelności tych dokumentów. Ważne jest, aby w polityce rachunkowości zaznaczyć, że w obiegu wewnętrznym dokumentów mogą być wykorzystywane wizualizacje faktur (np. w formacie PDF z kodem QR i numerem KSeF).

Przykład

Spółdzielnia „X", w związku z dokumentowaniem operacji gospodarczych fakturami ustrukturyzowanymi, dokonała aktualizacji zasad (polityki) rachunkowości. Wynika z nich, że faktura wystawiona lub otrzymana w KSeF (faktura ustrukturyzowana) jest dowodem księgowym w rozumieniu ustawy o rachunkowości i stanowi podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Faktura ta nie wymaga podpisu ani pieczęci, a autentyczność pochodzenia oraz integralność jej treści zapewnia KSeF. Faktura ustrukturyzowana, czyli faktura wystawiana zgodnie ze strukturą logiczną FA(3), w formacie XML, za pośrednictwem KSeF oraz posiadająca unikalny numer KSeF, jest oryginałem dowodu księgowego dokumentującym sprzedaż i zakup. Występuje ona wyłącznie w postaci elektronicznej. Jednocześnie spółka dopuszcza możliwość stosowania innych dowodów księgowych w formie elektronicznej (m.in. w formacie XML, PDF, EDI), które nie wymagają drukowania, o ile spełniają wymogi ustawy o rachunkowości wynikające z art. 72 ust. 2. W obiegu wewnętrznym dopuszcza się wykorzystywanie wizualizacji faktur ustrukturyzowanych, w formacie PDF z kodem QR i numerem KSeF.

Obieg faktur ustrukturyzowanych w jednostce

W polityce rachunkowości należy kompleksowo przedstawić proces obiegu faktury ustrukturyzowanej, obejmujący etapy od jej wystawienia lub pobrania w KSeF, poprzez kontrolę merytoryczną i formalno-rachunkową oraz dekretację i ewidencję w księgach rachunkowych. Kontrola merytoryczna dokumentu polega na sprawdzeniu, czy jego treść dotyczy działalności jednostki i jest zgodna ze stanem faktycznym. Z kolei kontrola formalno-rachunkowa to sprawdzenie poprawności danych zawartych na fakturze. Podstawowe zasady kontroli dowodów nie uległy zmianie w związku z KSeF, jednak obecnie kontrola odbywa się w formie elektronicznej, bez wykorzystania dokumentu papierowego. Zapisy w polityce rachunkowości należy zatem zaktualizować tak, aby odnosiły się do faktur ustrukturyzowanych. Polityka rachunkowości powinna wskazywać również osoby odpowiedzialne za wykonywanie poszczególnych czynności w procesie postępowania z e-fakturą.

Dodajmy, że z KSeF można korzystać zarówno za pomocą bezpłatnych narzędzi Ministerstwa Finansów (np. poprzez Aplikację Podatnika KSeF 2.0), jak i za pomocą specjalnie dedykowanych programów zintegrowanych z API KSeF, w tym programu DRUKI Gofin.

Przykład

Spółdzielnia „Y" zaktualizowała zasady (politykę) rachunkowości poprzez opisanie procesu postępowania z fakturą ustrukturyzowaną, w następujący sposób: „ Spółdzielnia posiada modułowy system informatyczny (składający się m.in. z modułu handlowego i modułu finansowo-księgowego) zintegrowany z API KSeF oraz program do obiegu dokumentów. Po wystawieniu faktur sprzedaży w module handlowym są one przekazywane do KSeF za pomocą funkcji „Wyślij do KSeF". Następnie, po nadaniu numeru KSeF, trafiają do modułu finansowo -księgowego, gdzie podlegają księgowaniu. W przypadku faktur zakupu, po zalogowaniu do systemu informatycznego Spółdzielni (modułu finansowo-księgowego), są one automatycznie pobierane z KSeF, a następnie przekazywane do systemu elektronicznego obiegu dokumentów i kierowane do właściwych działów Spółdzielni w celu przeprowadzenia kontroli merytorycznej. Po ich zatwierdzeniu przez właściwy dział podlegają weryfikacji formalno-rachunkowej przez dział księgowości, a następnie są dekretowane i ujmowane w księgach rachunkowych. W zasadach (polityce) rachunkowości Spółdzielni wskazano osoby wykonujące poszczególne ww. czynności.

<u>Osoby odpowiedzialne</u>
<u>za korzystanie z KSeF w jednostce</u>

Polityka rachunkowości jednostki powinna wskazywać osoby odpowiedzialne za korzystanie z KSeF. Należy stworzyć procedurę nadawania i odbierania uprawnień związanych z nowym systemem. Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 12 grudnia 2025 r. w sprawie korzystania z Krajowego Systemu e-Faktur (Dz. U. poz. 1815 ze zm.), dalej zwane rozporządzeniem, określa m.in. rodzaje uprawnień do korzystania z KSeF, sposoby nadawania oraz odbierania uprawnień do korzystania z KSeF oraz wzór zawiadomienia o nadaniu oraz odebraniu tych uprawnień, a także sposoby uwierzytelniania podmiotów korzystających z KSeF. Z § 3 ust. 1 tego rozporządzenia wynika, że uprawnieniami do korzystania z KSeF są uprawnienia do:

1. nadawania oraz odbierania uprawnień do korzystania z KSeF;
2. wystawiania lub dostępu do faktur ustrukturyzowanych i faktur, o których mowa w art. 106nda ust. 1, art. 106nf ust. 1 i art. 106nh ust. 1 ustawy o VAT,
3. wystawiania faktur przez nabywcę towarów lub usług zgodnie z art. 106d ust. 1 ustawy o VAT,
4. wystawiania faktur VAT RR i faktur VAT RR KOREKTA przy użyciu KSeF.

Uprawnienia, o których mowa wyżej w pkt 1 i 2, posiadają m.in.:

1. podatnik,
2. podmioty, o których mowa w art. 106c ustawy o VAT,
3. osoba fizyczna wskazana przez:
   - podatnika,
   - podatnika jako przedstawiciel zakładu (oddziału) osoby prawnej lub innej wyodrębnionej jednostki wewnętrznej podatnika,
   - podmiot, o którym mowa w art. 106c pkt 1 ustawy o VAT,
   - jednostkę samorządu terytorialnego jako przedstawiciel samorządowej jednostki budżetowej, samorządowego zakładu budżetowego, urzędu gminy, starostwa powiatowego lub urzędu marszałkowskiego,
   - grupę VAT jako przedstawiciel członka grupy VAT;
4. osoba fizyczna wskazana przez osobę fizyczną posiadającą uprawnienie do nadawania i odbierania uprawnień do korzystania z Krajowego Systemu e-Faktur wskazaną przez:
   - podatnika,
   - podatnika jako przedstawiciel zakładu (oddziału) osoby prawnej lub innej wyodrębnionej jednostki wewnętrznej podatnika,
   - podmiot, o którym mowa w art. 106c pkt 1 ustawy,
   - jednostkę samorządu terytorialnego jako przedstawiciel samorządowej jednostki budżetowej, samorządowego zakładu budżetowego, urzędu gminy, starostwa powiatowego lub urzędu marszałkowskiego,
   - grupę VAT jako przedstawiciel członka grupy VAT.

W związku z wdrożeniem KSeF, polityka rachunkowości powinna zatem zostać zaktualizowana w taki sposób, aby określała, kto w jednostce:

- posiada uprawnienia do nadawania oraz odbierania uprawnień do korzystania z KSeF,
- posiada uprawnienia do wystawiania faktur w KSeF,
- posiada uprawnienia do odbierania faktur w KSeF,
- odpowiada za podjęcie działań w przypadku czasowej niedostępności KSeF lub awarii systemu,
- odpowiada za kontrolę formalno-rachunkową faktur,
- odpowiada za dekretację i poprawną ewidencję w księgach zdarzeń gospodarczych na podstawie dowodów księgowych (m.in. faktur).

Przykład

Spółdzielnia „X" dokonała aktualizacji zasad (polityki) rachunkowości, poprzez wskazanie osób odpowiedzialnych za nadawanie i odbieranie uprawnień do korzysta-

nia z KSeF, a także osób uprawnionych do wystawiania i odbierania faktur w tym systemie. Określono również osoby odpowiedzialne za podejmowanie działań w przypadku czasowej niedostępności KSeF lub awarii systemu. Ponadto wskazano osoby odpowiedzialne za kontrolę formalno-rachunkową faktur oraz za dekretację i prawidłową ewidencję w księgach rachunkowych zdarzeń gospodarczych, dokonywaną na podstawie dowodów księgowych (w tym w szczególności faktur).

Przechowywanie dowodów księgowych

Na mocy ustawy o VAT, podatnicy są obowiązani przechowywać ewidencje prowadzone dla celów rozliczania podatku oraz wszystkie dokumenty, w szczególności faktury, związane z tym rozliczaniem do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Podatnicy przechowują:

- wystawione przez siebie lub w swoim imieniu faktury, w tym faktury wystawione ponownie,
- otrzymane faktury, w tym faktury wystawione ponownie

- w podziale na okresy rozliczeniowe, w sposób zapewniający łatwe ich odszukanie oraz autentyczność pochodzenia, integralność treści i czytelność tych faktur od momentu ich wystawienia lub otrzymania do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Podatnicy muszą zapewnić naczelnikowi urzędu skarbowego, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, dyrektorowi izby administracji skarbowej lub Szefowi KAS na żądanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, bezzwłoczny dostęp do ww. faktur, a w przypadku faktur przechowywanych w formie elektronicznej - również bezzwłoczny ich pobór i przetwarzanie danych w nich zawartych (por. art. 112 i 112a ustawy o VAT).

W związku z obowiązkiem wystawiania faktur w formie ustrukturyzowanej w KSeF, podatnicy nie muszą przechowywać i archiwizować tych faktur we własnym zakresie. W myśl bowiem obowiązującego od 1 lutego 2026 r. brzmienia art. 112aa ust. 1 ustawy o VAT, faktury ustrukturyzowane oraz faktury, o których mowa w art. 106nda ust. 1, art. 106nf ust. 1 i art. 106nh ust. 1 ustawy o VAT, po przesłaniu ich do KSeF, są przechowywane w tym systemie przez okres 10 lat, licząc od końca roku, w którym zostały wystawione. W takim przypadku przepisów art. 112 i art. 112a ustawy o VAT nie stosuje się. Ponadto, jak wynika z art. 112aa ust. 2 ustawy o VAT, jeżeli okres przechowywania faktur, o którym mowa w art. 112aa ust. 1 ustawy o VAT, upłynie przed upływem terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, podatnik przechowuje faktury, o których mowa w art. 112aa ust. 1 ww. ustawy, poza KSeF do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. W tej sytuacji przepisy art. 112 i art. 112a ustawy o VAT stosuje się odpowiednio.

Dla celów bilansowych zasady ochrony i przechowywania danych regulują przepisy rozdziału 8 „Ochrona danych" ustawy o rachunkowości (por. art. 71-76 tej ustawy). W związku z wdrożeniem KSeF, do ustawy o rachunkowości dodano art. 73a, z którego wynika, że przepisów art. 71 ust. 1 oraz art. 73 ust. 1, 2 i 4 ustawy o rachunkowości nie stosuje się do dowodów księgowych przechowywanych w KSeF. Jeżeli okres przechowywania dowodów księgowych w KSeF, o którym mowa w ustawie o VAT, upłynie przed upływem terminów określonych w art. 74 ust. 2 pkt 3, 4, 6 lub 8 ustawy o rachunkowości, dowody księgowe są przechowywane w jednostce do czasu upływu tych terminów. Są to regulacje analogiczne jak w ustawie o VAT.

Faktury wystawione w KSeF nie muszą być zatem przechowywane i archiwizowane w jednostce w oparciu o art. 71 i 73 ustawy o rachunkowości, ponieważ KSeF przechowuje je przez 10 lat, a ustawa o rachunkowości wymaga co do zasady ich krótszego przechowywania (zasadniczo co najmniej przez 5 lat). Faktury wystawione w KSeF mogą więc być przechowywane wyłącznie w KSeF przez cały wymagany okres archiwizacji. Jeżeli natomiast okres przechowywania w KSeF upłynie przed upływem terminów określonych w ustawie o rachunkowości, to jednostka jest zobowiązana przechowywać te faktury do czasu upływu tych terminów.

Po wdrożeniu KSeF zmienił się zatem sposób przechowywania i obsługi dowodów księgowych (faktur). Nie znajdują się one już wyłącznie w systemie komputerowym jednostki czy w archiwum papierowym, lecz są przechowywane centralnie w KSeF. Zmiana zapisów w polityce rachunkowości w związku z przechowywaniem dowodów księgowych może polegać na opisaniu tego modelu archiwizacji.

Przykład

Spółdzielnia „X" zaktualizowała zasady (politykę) rachunkowości w zakresie przechowywania faktur ustrukturyzowanych. Wynika z nich, że faktury ustrukturyzowane przechowywane są wyłącznie w KSeF i nie podlegają drukowaniu ani papierowej archiwizacji. Ponadto Spółdzielnia określiła sposób dostępu do faktur ustrukturyzowanych na potrzeby bieżącej pracy oraz kontroli wewnętrznych i zewnętrznych. Jeżeli okres przechowywania w KSeF upłynie przed upływem terminów określonych w ustawie o rachunkowości, to spółka przechowuje te faktury we własnym archiwum do czasu upływu tych terminów.

Pozostałe zmiany w polityce rachunkowości

W myśl ustawy o rachunkowości, istnieje możliwość rezygnacji z zamieszczania na dowodach księgowych podpisów oraz informacji o ich sprawdzeniu i dekretacji (por. art. 21 ust. 1a ustawy o rachunkowości). Zastosowanie tego rozwiązania w odniesieniu do faktur ustrukturyzowanych wymaga odpowiedniego uregulowania

w polityce rachunkowości. Istotne jest także wskazanie w polityce rachunkowości momentu otrzymania faktury ustrukturyzowanej - za taki moment uznaje się dzień nadania jej numeru identyfikującego w KSeF.

Ponadto w zasadach rachunkowości należy określić procedury postępowania na wypadek niedostępności Krajowego Systemu e-Faktur. System ten przewiduje bowiem dwa tryby wystawiania faktur - tryb online, będący trybem podstawowym, polegający na wystawianiu faktur w czasie rzeczywistym w KSeF, oraz tryb offline, obejmujący procedury szczególne, tj. tryb offline24, tryb offline - niedostępność oraz tryb awaryjny.

Polityka rachunkowości powinna również zawierać regulacje dotyczące zasad kontroli wewnętrznej w zakresie prawidłowości danych przesyłanych do KSeF oraz pobieranych z tego systemu. Konieczne jest także jednoznaczne określenie sposobu identyfikacji faktur ustrukturyzowanych. Faktura taka posiada bowiem dwa numery - numer nadany przez wystawcę oraz numer identyfikujący ją w KSeF. W związku z tym należy wskazać, który z tych numerów stanowi podstawowy identyfikator dowodu księgowego.

W dokumentacji zasad rachunkowości należy również uwzględnić możliwość otrzymania faktury poza KSeF, np. od kontrahenta nieobjętego tym systemem.

4. Aktualizacja polityki rachunkowości bez zmiany zasad rachunkowości

W myśl art. 8 ust. 2 ustawy o rachunkowości, w celu rzetelnego i jasnego przedstawienia sytuacji jednostka może, ze skutkiem od pierwszego dnia roku obrotowego, bez względu na datę podjęcia decyzji, zmienić dotychczas stosowane rozwiązania na inne, przewidziane ustawą. Zmiana dotychczas stosowanych rozwiązań wymaga również określenia w informacji dodatkowej wpływu tych zmian na sprawozdania finansowe wymagane innymi przepisami prawa, jeżeli zostały one sporządzone za okres, w którym powyższe rozwiązania uległy zmianie. W przypadku takim należy w sprawozdaniu finansowym jednostki za rok obrotowy, w którym zmiany te nastąpiły, podać przyczyny tych zmian, określić liczbowo ich wpływ na wynik finansowy oraz zapewnić porównywalność danych sprawozdania finansowego dotyczących roku poprzedzającego rok obrotowy, w którym dokonano zmian. Skutki zmiany przyjętych zasad (polityki) rachunkowości odnosi się na kapitał (fundusz) własny i wykazuje jako zysk (stratę) z lat ubiegłych. Szczegółowo kwestię tę reguluje KSR nr 7.

Aktualizacja polityki rachunkowości w związku z wdrożeniem KSeF nie stanowi co do zasady zmiany zasad rachunkowości, o której mowa w art. 8 ust. 2 ustawy o rachunkowości, a tym samym nie wymaga stosowania procedur właściwych dla ich zmiany, określonych w KSR nr 7. Oznacza to, że zmienione zapisy polityki obowiązują od dnia ich wprowadzenia. Dodajmy, iż politykę rachunkowości wskazane jest zaktualizować najpóźniej na dzień rozpoczęcia obowiązkowego stosowania faktur ustrukturyzowanych w jednostce. Jednostka kontynuuje ewidencję operacji gospodarczych w księgach rachunkowych według dotychczasowych zasad, z uwzględnieniem nowej formy dokumentów księgowych, tj. faktur ustrukturyzowanych. Rozwiązanie to umożliwia zachowanie ciągłości prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz zapewnia zgodność dokumentacji rachunkowości z faktycznym sposobem funkcjonowania jednostki po wdrożeniu obowiązkowego KSeF.

5. Dokumenty, na podstawie których wprowadza się aktualizację polityki rachunkowości

Zmian polityki rachunkowości dokonuje się w formie pisemnej poprzez nadanie nowego brzmienia zmienianym fragmentom polityki lub, jeśli zakres zmian jest bardzo duży, to ustanawia się nowy jednolity tekst w celu utrzymania czytelności całej dokumentacji. Rodzaj dokumentu wprowadzającego zmiany polityki rachunkowości zależy od formy prawnej danej jednostki. Przykładowo w spółkach kapitałowych dokumentem tym będzie uchwała zarządu, natomiast w spółkach osobowych - uchwała wspólników, a w firmach osób fizycznych zmianę zasad rachunkowości wprowadza się zarządzeniem właściciela.

TERMINY OBOWIĄZYJĄCE W SIERPNIU 2026 R.

7.08.2026 r.

- wpłata podatku dochodowego w formie karty podatkowej za lipiec 2026 r.
- wpłata zryczałtowanego podatku dochodowego pobranego w lipcu 2026 r. od należności wypłaconych zagranicznej osobie prawnej z tytułów wymienionych w art. 7b ust. 1 pkt 3-6 (tu: wypłaconych na rzecz podmiotu mającego siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową), art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1 ustawy o pdop
- wpłata zryczałtowanego podatku dochodowego pobranego w lipcu 2026 r. od dochodów z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, a podatnikom przekazanie informacji CIT-7
- wpłata przez spółkę przejmującą zryczałtowanego podatku od dochodu, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. m) tiret pierwsze ustawy o pdop powstałego w lipcu 2026 r.
- złożenie deklaracji o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków (PIT-NZ i PIT-NZS) za lipiec 2026 r.

oraz wpłata podatku należnego wynikającego z deklaracji
- złożenie deklaracji o wysokości dochodu z niezrealizowanych zysków CIT-NZ za lipiec 2026 r. oraz wpłata podatku należnego wykazanego w tej deklaracji

10.08.2026 r.
- złożenie zgłoszenia INTRASTAT za lipiec 2026 r.

17.08.2026 r.
- wpłata podatku od nieruchomości i podatku leśnego za sierpień 2026 r. - osoby prawne, jednostki organizacyjne oraz spółki nieposiadające osobowości prawnej
- przekazanie do ZUS dokumentów rozliczeniowych oraz wpłata składek ZUS za lipiec 2026 r. - płatnicy składek posiadający osobowość prawną
- wpłata do PPK

20.08.2026 r.
- wpłata za lipiec 2026 r. miesięcznej zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i od osób prawnych
- wpłata za lipiec 2026 r. pobranych zaliczek od przychodów ze stosunku pracy
- wpłata za lipiec 2026 r. przez płatników, o których mowa w art. 41 ustawy o pdof, pobranych zaliczek na podatek dochodowy lub zryczałtowanego podatku dochodowego
- wpłata za lipiec 2026 r. ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych
- wpłata przez spółkę dominującą reprezentującą podatkową grupę kapitałową zaliczki na podatek pobranej za lipiec 2026 r.
- wpłata należnego zryczałtowanego podatku przez: podatnika wymienionego w art. 17 ust. 1 ustawy o pdop, jeżeli w lipcu 2026 r. dochód z dywidendy oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych wydatkował niezgodnie z przeznaczeniem określonym w oświadczeniu CIT-5; spółkę, która w lipcu 2026 r. utraciła prawo do zwolnienia, o którym mowa w art. 22 ust. 4 ustawy o pdop
- wpłata za lipiec 2026 r. zaliczki na podatek przez spółkę nieruchomościową/przedstawiciela podatkowego spółki nieruchomościowej od dochodu, o którym mowa w art. 41 ust. 4f lub ust. 4g ustawy o pdof i w art. 26aa ust. 1 lub ust. 2 ustawy o pdop oraz przesłanie podatnikowi informacji o wpłaconej zaliczce odpowiednio PIT-ISN i CIT-ISN
- wpłata za lipiec 2026 r. podatku dochodowego od przychodu ze środka trwałego będącego budynkiem, o którym mowa w art. 24b ustawy o pdop i w art. 30g ustawy o pdof
- wpłata ryczałtu od dochodów spółek (tzw. estońskiego CIT) z tytułu: ukrytych zysków i wydatków niezwiązanych z działalnością gospodarczą - jeżeli w lipcu 2026 r. dokonano wypłaty, wydatku lub wykonano świadczenie; zmiany wartości składników majątku - jeżeli do przejęcia, przekształcenia lub wniesienia wkładu niepieniężnego doszło w lipcu 2026 r.
- wpłata podatku od świadczenia lub mienia z art. 24q ust. 1 ustawy o pdop, które fundacja rodzinna przekazała lub postawiła do dyspozycji w lipcu 2026 r.
- przekazanie do ZUS dokumentów rozliczeniowych oraz wpłata składek ZUS za lipiec 2026 r. - pozostali płatnicy składek (z wyłączeniem jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych oraz osób prawnych)
- wpłata na PFRON za lipiec 2026 r.

25.08.2026 r.
- wpłata podatku VAT za lipiec 2026 r.
- złożenie deklaracji VAT-8, VAT-9M, VAT-12 za lipiec 2026 r.
- przesłanie pliku JPK_V7M za lipiec 2026 r.
- przesłanie pliku JPK_V7K za lipiec 2026 r. (część ewidencyjna)
- wpłata podatku akcyzowego za lipiec 2026 r. oraz złożenie deklaracji dla podatku akcyzowego na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym
- przesłanie informacji podsumowującej o dokonanych wewnątrzwspólnotowych transakcjach VAT-UE za lipiec 2026 r.
- złożenie deklaracji VAT-13 przez przedstawiciela podatkowego za lipiec 2026 r.
- rozliczenie podatku cukrowego należnego za lipiec 2026 r.
- rozliczenie podatku od sprzedaży detalicznej PSD-1 za lipiec 2026 r.
- przekazanie do PFRON dokumentów dotyczących dofinansowania do wynagrodzeń niepełnosprawnych pracowników za lipiec 2026 r.

31.08.2026 r.
- złożenie deklaracji dla rozliczenia podatku VAT w zakresie procedury importu VII-DO za lipiec 2026 r.
- ostatni dzień II naboru wniosków o przyznanie rekompensaty z Funduszu Ochrony Rolnictwa
- przekazanie do PFRON przez osoby niepełnosprawne prowadzące działalność gospodarczą wniosku o refundację zapłaconych składek emerytalno-rentowych za czerwiec 2026 r.

Wydawca:
Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni
"Samopomoc Chłopska"
00-336 Warszawa, ul. Kopernika 30
tel. +48 22 826 43 53
e-mail: sekretariat@kzrs.pl
www.kzrs.pl

JAKA DECYZJA?

Zajmijmy się tematem niezwykle istotnym dla każdego menedżera podejmującego działania rozwojowe, wprowadzającego drobne zmiany, czy w końcu zajmującego się poważną restrukturyzacją firmy. Chodzi o problem, a może wręcz wyzwanie - w jaki sposób optymalnie podejmować decyzje?

Temat był już podnoszony w naszym czasopiśmie, obecnie jednak pragnęlibyśmy zwrócić uwagę na jeden szczególny aspekt tego zagadnienia.

Wielokrotnie podkreślaliśmy potrzebę włączania zespołu pracowniczego w proces decyzyjny. Takie postępowanie - oczywiście umiejętnie ukierunkowane przez menedżera - wpływa na wzbogacenie pola możliwych wyborów kierowniczych, przynosi często zaskakujące i nowatorskie pomysły, a także zwiększa zaangażowanie personelu i ściślej wiąże go z realizacją zadań firmy. Czy jednak współudział podwładnych jest zawsze tak bardzo potrzebny? Intuicja podpowiada, że nie w każdej sytuacji. Warto sprecyzować okoliczności, w których szybkie, samodzielne podjęcie decyzji przez menedżera pozwala osiągnąć wyższą jakość zarządzania w porównaniu z procesem bardziej „uspołecznionym". Określmy trzy najważniejsze typy strategii decyzyjnych: samodzielne podjęcie decyzji przez menedżera, samodzielne podjęcie decyzji przez menedżera przy wykorzystaniu informacji uzyskanych przez podwładnych oraz postępowanie jak wyżej, z tą różnicą, że kierownik pozyskuje opinie podwładnych w trakcie bezpośrednich spotkań w małym gronie. Możliwe są jeszcze dwa inne warianty: menedżer przeprowadza naradę z podwładnymi, wykorzystuje wypowiedziane uwagi, ale ostatecznie decyzje podejmuje samodzielnie, jak również sytuacja, w której menedżer prowadzi naradę z podwładnymi, zaś w efekcie dyskusji cała grupa podejmuje decyzję, przy czym obowiązuje zdanie większości. Zauważmy, że na pięć przytoczonych wyżej wariantów tylko w jednym menedżer jest absolutnie samodzielny i kieruje się wyłącznie własnym zdaniem. Pozostałe to warianty mieszane, przynoszące wiele cennych informacji i sugestii decyzyjnych, jednak czy zawsze najlepsze w zmiennym, agresywnym otoczeniu rynkowym? Pamiętajmy przy tym o kwestii najważniejszej - to na kierowniku zawsze ciąży odpowiedzialność za jakość oraz terminowość podjętych decyzji. Oto szereg pytań pomocniczych, które mogą naprowadzić menedżerów na zastosowanie jednego z przedstawionych wyżej pięciu wariantów decyzyjnych:

- czy podwładni identyfikują się z celami organizacji, do których nawiązuje podejmowana decyzja?
- czy udział personelu w podjęciu decyzji ma znaczenie dla powodzenia wdrożenia przyjętego rozwiązania, jak również czy ma wpływ na dalsze funkcjonowanie przedsiębiorstwa? Może dojść do sytuacji, w której brak akceptacji ze strony podwładnych spowoduje wystąpienie blokady w trakcie realizacji decyzji.
- a może samodzielna decyzja menedżera wywoła ostry konflikt w zespole pracowniczym, wpłynie negatywnie na zaangażowanie, lojalność wobec firmy, obniży motywację pracowniczą?
- czy menedżer posiada odpowiednie informacje, jak również czy jego kompetencje są wystarczające dla podjęcia decyzji samodzielnie? Odpowiedź powinna być rzeczowa oraz w pełni obiektywna.

Warto przeprowadzić dogłębną analizę decyzyjną, nie ryzykując rozwiązań nieprzemyślanych lub nazbyt emocjonalnych!

Przemysław Solecki

NIEBEZPIECZNE PRAKTYKI

Wykorzystywanie, celowe wprowadzanie w błąd, połączone z pragnieniem przewodzenia, dominowania, wywierania presji na innych, na osoby bardziej układne i spolegliwe - to właśnie najważniejsze przejawy manipulacji.

Oczywiście, nie lubimy być manipulowanymi przez innych, sprytniejszych, bardziej bezwzględnych i przebojowych. Często, dopiero po pewnym czasie odkrywamy fakt, że wykorzystywano naszą łatwowierność, zaufanie, lojalność i uczynność. Ogarnia nas wtedy złość na siebie i otoczenie, czujemy się oszukani, pogarszają się nasze relacje z innymi ludźmi, a niekiedy podejmujemy, najczęściej nieudane, próby rewanżu. Tymczasem okazuje się, że manipulacji można uniknąć, stosując się do kilkunastu podstawowych wskazówek - niech będą one pomocne przy określaniu naszej własnej listy zasad służących unikaniu złych wpływów otoczenia.

Starajmy się być pewni siebie, aczkolwiek nie zarozumiali, wynoszący się nad innych (taka postawa na pewno nie przysporzyłaby nam sympatii oraz uznania); warto znać swoją wartość mającą źródło w autentycznych kompetencjach zawodowych i przymiotach osobistych. Nie pozwalajmy, ażeby w sytuacjach, gdy możemy podejmować decyzje, inni zawłaszczali to prawo dla siebie; walczmy z fałszywym przekonaniem, że nasze zdanie będzie na pewno gorsze niż oponentów. Nie zrażajmy się nieuchronnymi niepowodzeniami - każdy ma prawo do popełniania błędów, a najgorszą reakcją jest koncentrowanie się na porażkach oraz idące w ślad za tym obniżenie samooceny. Nie dopuszczajmy do sytuacji, w których godzimy się na nadmiar obowiązków, wcale do nas nie należących. To ważna uwaga zarówno dla kierowników, którzy z chęcią wnikają w najdrobniejsze szczegóły prowadzonych spraw (i którzy część z nich rozwiązują samodzielnie), jak również dla szeregowych pracowników, obarczanych nadmiernymi zadaniami przez menedżerów lub sprytnych kolegów-manipulatorów. Fałszywie rozumiany altruizm czyni z nas niewolników innych, a co gorsze nasz otwarty i uczynny stosunek do świata zwykle jest niedoceniony, pozostajemy wiecznymi dawcami, a dla wielu po prostu cynicznie określanymi naiwniakami. Nie pozwalajmy na nieuprzejme, niegrzeczne traktowanie nas w pracy, urzędzie czy sklepie - zachowując normy kultury wymagajmy tego od innych. Pozostawanie dobrze wychowanym wcale nie stoi na przeszkodzie w zdecydowanej reakcji na czyjeś grubiaństwo lub brak taktu - umiejętne, opanowane

zachowanie przyczyni się do znacznego wzrostu pewności siebie, pewności przenoszącej się także w inne sfery naszego życia. Przywiązujmy znaczenie do prawidłowej organizacji pracy i obowiązków pozazawodowych, jak również do realistycznego programowania swych działań - nasz plan będzie skuteczną przeszkodą dla tych, którzy sami planują, jak nas umiejętnie wykorzystać. Pamiętajmy o uwarunkowaniach mających swe źródło w relacjach prywatnych, najczęściej rodzinnych - starajmy się zmniejszać siłę nadmiernych zależności międzyludzkich, ograniczajmy bezpodstawnie i bezwzględnie wymuszane podporządkowywanie się woli innych, wypracowujmy własne, satysfakcjonujące nas miejsce w domowej hierarchii.

Częściowym wytłumaczeniem zbyt dużej podatności na manipulację może być nasza przeszłość - wychowanie w dzieciństwie. Narzucane wcześniej podporządkowanie rodzicom, wychowawcom, dominacja kolegów, to wszystko przyczyny późniejszej uległości i posłuszeństwa. Choć niekiedy wspomnienia z przeszłości owocują inaczej - apodyktycznością i autokratyzmem. To szczególnie niebezpieczne zjawisko w przypadku osób trafiających na stanowiska kierownicze. Niebagatelny wpływ na naszą podatność na manipulację mają także negatywne doświadczenia zawodowe czy społeczne.

Na zakończenie przypomnijmy siedem kardynalnych uwag przytaczanych przez specjalistów-psychologów, niezwykle ważnych i wyjątkowo przydatnych w walce z manipulacją.

Po pierwsze - dbajmy o nasze kompetencje. Jeżeli będziemy cenionymi specjalistami, dysponującymi pogłębioną wiedzą fachową oraz tą określającą relacje międzyludzkie, to będzie nam dużo łatwiej rozpoznawać ewentualne manipulacje i wystrzegać się ludzi zamierzających wywierać na nas negatywny wpływ.

Po drugie - bądźmy asertywni! Pamiętajmy o tak często przytaczanym pojęciu, dbajmy o swoje prawa w kontaktach z innymi, nauczmy się mówić „nie", kiedy sytuacja tego rzeczywiście wymaga, szanujmy zdanie i wypowiedzi innych, jednocześnie egzekwując szacunek dla naszych poglądów i postaw.

Po trzecie - nie spieszmy się z podejmowaniem decyzji (doświadczonym manipulantom właśnie o to chodzi); myślenie logiczne powinno wyprzedzać emocje, a zwłaszcza rozdrażnienie i chęć rewanżu.

Po czwarte - zwracajmy uwagę na pochwały pod naszym adresem; to może być wstęp do poważniejszej manipulacji.

Po piąte - dążmy do wyjaśniania danej trudnej sytuacji, zadawajmy pytania; może to być próba swoistego kontrataku w zmaganiach z manipulatorem.

Po szóste - stosujmy zdecydowaną odmowę, gdy jesteśmy przekonani o złych intencjach drugiej strony, w skrajnych przypadkach może być wyrażony głośny protest, jeszcze lepiej w obecności świadków.

Po siódme - konsultujmy się z osobami życzliwymi i kompetentnymi, nie pozostawajmy z naszym problemem w emocjonalnej samotności.

Szczególnie trudna reakcja na próby manipulowania dotyczy relacji przełożony - podwładny. Niezbędny jest wówczas maksymalny spokój, opanowanie, niedopuszczanie do konfliktów słownych. Słuchajmy, dyskutujmy, domagajmy się wyjaśnień i przedstawiajmy się jako kompetentny pracownik, dla którego liczy się przede wszystkim interes firmy. Przyznajmy, że to często bardzo trudne wyzwanie...

Starajmy się unikać sytuacji, w których zręczna manipulacja będzie przekształcać się w bardziej czy mniej zawoalowany mobbing.

Jeżeli do powyższych uwag dodamy krytycyzm, spokój, kulturę zachowania, a także roztropność i uwagę, to zagrożenie manipulacją zmniejszy się znacznie, choć - pamiętajmy o tym zawsze - nigdy nie zostanie wyeliminowane do końca.

Bądźmy ostrożni i przewidujący!

Przemysław Solecki

JAKOŚĆ - NIGDY NIEWYSTARCZAJĄCA

Każda firma handlowa powinna nieustannie doskonalić zarządzanie jakością, a więc ciągle dążyć, aby nawet najdrobniejsze czynności wykonywać lepiej, wydajniej, efektywniej. Dla naszych spółdzielni to przede wszystkim ważne kwestie dotyczące logistyki oraz procesów sprzedaży, jak również - w przedsiębiorstwach posiadających wytwórnie - procesów produkcji.

Warto spojrzeć kompleksowo na problematykę jakości w spółdzielni, być może sięgając do specjalistycznych narzędzi zawartych w audytach jakości. Podejmując powyższe wyzwanie należy w pierwszym rzędzie zastanowić się nad dotychczasowym sposobem myślenia o jakości - może konieczna jest jego modyfikacja, owocująca wdrożeniem nowej filozofii zarządzania, stawiającej sobie za priorytety eliminowanie marnotrawstwa oraz dążenie do podwyższania efektywności na każdym stanowisku pracy. Należy przy tym myśleć strategicznie - konieczne jest określenie celów odnoszących się do doskonalenia jakości, a tym samym do perspektywicznego zwiększania potencjału konkurencyjnego firmy na rynku. Z tych celów będą wynikały metody, środki i narzędzia usprawniania jakości.

Dodajmy dwa bardzo istotne uwarunkowania udoskonaleń: powszechność działań, jak również ciągłość walki o wysoką jakość. Dla przedsiębiorstwa handlowego kwestią kluczową jest przy tym dbałość o odpowiedni asortyment oraz jakość zamawianych towarów. Istotną kwestią jest również zapewnienie wszelkich materiałów i urządzeń ułatwiających zakupy w sklepie. Zarządzanie jakością wymaga od menedżerów nieustannego wspomagania pracowników w osiąganiu wysokiego standardu usług, sprawniejszej obsługi klientów oraz wytwarzaniu atmosfery sprzyjającej lojalności nabywców. Większość niezadowolonych klientów to właśnie grupa, która zetknęła się z poważnymi niedociągnięciami jakości usług handlowych. Należy uważnie słuchać (wszystkich!) i starać się wdrażać sensowne propozycje - przełożeni zobowiązani są do wysłuchiwania uwag krytycznych, wniosków i sugestii usprawnień, także dotyczących działalności kierowniczej. Trudno nie wspomnieć o potrzebie zapewnienia sprawnego obiegu informacji, wyzwalania inicjatywy i aktywności (żaden pracownik nie może obawiać się konsekwencji grożących tym, którzy zgłaszają nieprawidłowości w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa), aranżowania krótkich zebrań roboczych, bądź tworzenia zespołów nastawionych na realizowanie określonych zadań. Dbałość o jakość wymaga wiedzy i doświadczenia - konieczne jest więc popieranie wszelkich racjonalnych szkoleń z tego obszaru biznesu, a pracownicy muszą być zachęcani do nieustannego samodoskonalenia. Ta uwaga dotyczy oczywiście także samych menedżerów.

Czy jesteśmy przygotowani w naszych spółdzielniach na rozpoznanie stanu zarządzania jakością i troski o nią na każdym stanowisku pracy? Szczera odpowiedź na to pytanie może istotnie przyczynić się do rozwoju spółdzielni. Pamiętajmy, że jakość nigdy nie jest dziełem przypadku - pozostaje zawsze wynikiem mądrego wysiłku. Dodajmy, że starań podejmowanych przy zaangażowaniu większych zespołów, jak również specjalistów-ekspertów w rozpatrywanych tematach.

Zakończmy krótkim, a jakże wymownym stwierdzeniem: każde działanie to szansa na poprawę. Czy przytłoczeni codziennymi obowiązkami pamiętamy o tej prostej, a mądrej sentencji?

Przemysław Solecki

ROZMYŚLANIA SPÓŁDZIELCZE [38]

TROSKA O BEZPIECZEŃSTWO WSPÓLNOTY

W ostatnim stuleciu lata (względnego) spokoju, stabilizacji politycznej i gospodarczej przeplatały się z okresami zaostrzenia sytuacji, grożącej konfliktami zbrojnymi czy kryzysami ekonomicznymi, destabilizacją o zasięgu europejskim lub globalnym.

Fot. Narodowe Archiwum Cyfrowe

Świat doświadczył już dwóch wielkich wojen, nie licząc wielu krwawych konfliktów lokalnych i kilku głębokich kryzysów gospodarczych, a przyszłość – pomimo wysiłków zmierzających do uratowania pokoju – wciąż jest niepewna. Formują się bloki państw hegemonów i ich klientela z uzależnionych regionów, ścierają globalne interesy, odżywa chęć rewanżu za dawne krzywdy. W sytuacji zagrożeń zewnętrzną agresją i destabilizacją życia w kraju, który staje się już wielonarodowy, szczególnie cenne są więzi społeczne, samopomoc społeczna i troską o los wspólnoty, bliskie ideałom i wypracowaną przez ponad dwa stulecia praktyką ruchu spółdzielczego. Warto przypomnieć jak przygotowywano się do obrony kraju i swego otoczenia przed laty.

Zaostrzanie się sytuacji międzynarodowej w ciągu 1937 i 1938 r. spowodowało włączenie się polskich organizacji spółdzielczych w ruch antywojenny tak długo, jak to było możliwe. Wielce znaczącym gestem dobrej woli była uchwała Walnego Zjazdu Delegatów Związku Spółdzielni Spożywców, obradującego w czerwcu 1938 r. w Gdyni – nowoczesnym mieście i porcie zbudowanym „na surowym korzeniu" w pobliżu wolnego Miasta Gdańsk, gdzie silne były wpływy hitlerowskie i mnożyły się antypolskie wystąpienia. Pacyfistyczne treści akcentowano także podczas kongresów Międzynarodowej Ligi Kooperatystek oraz krajowej Ligi Kooperatystek w Polsce, silnie powiązanej ze Związkiem „Społem". Gdy sytuacja międzynarodowa zaostrzyła się tak poważnie, że realna stała się groźba nadciągającej nowej wojny, LKwP włączyła się w pacyfistyczne akcje podejmowane przez międzynarodową Ligę. W latach 1938–1939 LKwP uczestniczyła w szeroko zakrojonej akcję przygotowywania kobiet do obrony kraju. Obradujący w czerwcu 1939 r. III zjazd organizacji poświęcony był przygotowaniu moralnemu i gospodarczemu kobiet do wojny. Zamierzano rozpocząć szkolenie kobiet w gospodarowaniu w warunkach wojennych, zakładano przeszkolenie ok. 5 tys. kobiet traktowanych jako rezerwa kadrowa na wypadek powołania mężczyzn – spółdzielców pod broń. Propagowano tworzenie zapasów żywności w indywidualnych gospodarstwach domowych oraz w spółdzielniach spożywców i rolniczych. Wraz z innymi organizacjami kobiecymi o różnym charakterze, działających w różnych środowiskach (Organizacją Przysposobienia Wojskowego Kobiet, Centralną Organizacją Kół Gospodyń Wiejskich, Towarzystwem Polek na Śląsku, Kołem Polek, Kobiecym Klubem Strzeleckim, Organizacją Harcerek ZHP, Rodziną Wojskową, Rodziną Rezerwistów, Samopomocą Społeczną Kobiet, Służbą Obywatelską, Stowarzyszeniem Zjednoczonych, Towarzystwem Młodych Polek, Towarzystwem Polek, Związkiem Pań Domu, Związkiem Pracy Obywatelskiej Kobiet, Żeńską Organizacją Pracy Obywatelskiej „Straż Przednia") układano plany kursów, wydawano instrukcje na wypadek zagrożenia wojennego i wygłaszano odpowiednie wykłady, ustalano standardowe wyposażenie gospodarstwa domowego na wypadek wojny. Jednak na przeszkodzie szerszej realizacji tych

planów we wrześniu 1939 r. stanął niespodziewany wybuch wojny.

Na przekór dobrym życzeniom sytuacja polityczna komplikowała się i należało realnie brać pod uwagę możliwość konfliktu zbrojnego i przygotowania kraju do wojny. Organizacje spółdzielcze mogły odegrać w nim poważną rolę, zwłaszcza w aprowizacji ludności, dystrybucji artykułów pierwszej potrzeby. Nie bez znaczenia był sieciowy charakter organizacji spółdzielczych, zarówno działających w środowisku wielkomiejskim, małomiasteczkowym jak i wiejskim. Centralistycznie tworzone organizacje ze swoimi strukturami terenowymi były w stanie sprawnie i szybko realizować polecenia przekazywane z centrali.

W dn. 23 czerwca 1938 r. z inicjatywy kierownictw centralnych instytucji spółdzielczych odbyła się w Warszawie narada ich przedstawicieli na temat roli spółdzielni w przypadku wybuchu wojny. W spotkaniu uczestniczyli ze Związku „Społem": prezes zarządu Marian Rapacki i dyrektor Józef Jasiński, ze Związku Rewizyjnego Spółdzielni Rolniczych: Adam Nowakowski i Tadeusz Zakrzewski, ze Związku Spółdzielni Wojskowych: Jan Szozda i Wróblewski, ze Spółdzielczego Instytutu Naukowego - Stanisław Thugutt, oraz ze Związku Nauczycielstwa Polskiego - Piotr Podurgiel. Podstawą dyskusji był projekt działań Mariana Rapackiego, zatytułowany Spółdzielczy Plan mobilizacyjny. Został on wówczas przyjęty i miał być podstawą dla bardziej szczegółowego opracowania przez szefa służby aprowizacyjnej Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych. Ustalono, że przyjęte tezy zostaną przekazane do wiadomości ministrowi spraw wojskowych.

W kwietniu 1939 r. został zwołany do Warszawy zjazd kierowników oddziałów terenowych i związków okręgowych „Społem", na którym dyskutowano nad zaopatrzeniem i aprowizacją ludności w warunkach gospodarki wojennej. Referat na temat przygotowań spółdzielni do wojny wygłosił Władysław Śliwiński, przedstawiciel „Związku Społem" ds. aprowizacji w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych.

Przy Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych wiosną 1939 r. powstał Urząd Aprowizacyjny, z którym pozostawało w stałym kontakcie kierownictwo centralnych organizacji spółdzielczych. Do jego pomocy powołano Polski Komitet Żywnościowy, w skład którego wszedł prezes związku „Społem" Marian Rapacki.

Fot. Narodowe Archiwum Cyfrowe

Nad wspomnianym spółdzielczym planem mobilizacyjnym Rapackiego trwały dalsze prace uściślające i został on przedstawiony na ostatnim posiedzeniu Zjazdu Delegatów Spółdzielni Spożywców przed wojną – w dn. 4 czerwca 1939 r. w formie referatu Rola i zadania spółdzielczości w obronie państwa. Plan zalecał aparatowi spółdzielczemu przygotowania do wybuchu wojny takie jak: gromadzenie odpowiednich zapasów żywności, rozbudowę sieci spółdzielni, przygotowanie kadr rezerwowych na wypadek ogłoszenia powszechnej mobilizacji. Marian Rapacki, który wcześniej zyskał rozgłos jako autor antykapitalistycznego Programu polskiej spółdzielczości, wspominał w tym planie wojennym o społecznym charakterze ruchu i wynikających stąd obowiązkach wobec społeczeństwa: „Reprezentujemy masy, które nawykły śmiało i spokojnie patrzeć w twarz i niebezpieczeństwu" (…) Szliśmy zawsze pod hasłem: przez spółdzielczość do potęgi i dobrobytu Polski. Dziś więc, w obliczu zagrożenia naszej wolności i naszej niepodległości, pomni słów naszego zmarłego przywódcy Romualda Mielczarskiego: <<Bardziej od wody i powietrza potrzebna jest nam Niepodległa Polska Ludowa>> - stwierdzić możemy przed całym światem, że w chwili, gdy zajdzie potrzeba, ze spokojem, wytrwałością, sumiennością, starannością i nieustraszoną odwagą spełnimy swój obowiązek".

Przygotowania do wojny czyniły również spółdzielnie rolniczo – handlowe. W lipcu 1939 r. Związek Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo – Gospodarczych zalecał swym placówkom gromadzenie zapasów i przygotowanie nowych kadr na miejsce mężczyzn powoływanych do wojska. Dużo uwagi poświęcano udziałowi spółdzielni w akcji samopomocy społecznej i zachowaniu się na terenach ewentualnych działań wojennych. Wydawano zalecenia dotyczące przysposobienia spółdzielni na okres wojny, zabezpieczenia przeciwlotniczego i przeciwgazowego. Mimo niepokojących wydarzeń politycznych powszechnie jeszcze

Fot. Narodowe Archiwum Cyfrowe

wierzono w możliwość skutecznej obrony przed niemieckim atakiem Chociaż ponawiano apele, ludność nie robiła znaczniejszych zapasów żywności, nie wierząc w groźbę nadciągającej wojny.

Gdy 1 września 1939 r. agresja hitlerowska ruszyła na ziemie polskie, praca spółdzielni w warunkach niespodziewanej wojny stała się bardzo ciężka, pomimo czynionych wcześniej przygotowań do obrony. Szczególnie dokuczliwe i niszczycielskie okazały się naloty bombowe. W pierwszym dniu wojny został zbombardowany w Wieluniu dom, w którym znajdował się sklep spółdzielczy. Również we Lwowie samoloty hitlerowskie zniszczyły gmach okręgu ZSS „Społem", gdzie mieściły się magazyny i biura. Podobnie było w Rzeszowie. W Jaśle pożar zniszczył piekarnię należącą do spółdzielni kolejarzy.

Pomimo zaskoczenia nagłym wybuchem wojny, spółdzielcy nie ulegali panice, sklepy pozostawały otwarte służąc aprowizacji ludności i przemieszczających się oddziałów wojskowych. Pracowały również spółdzielcze zakłady produkcyjne „Społem" we Włocławku, Kielcach i Dwikozach. Spółdzielcy zdawali sobie sprawę ze swej powinności względem społeczeństwa w wojennej potrzebie. Wiele sklepów spółdzielczych dopiero wobec nadciągającego nieprzyjaciela próbowało rozdawać towary swym członkom, okolicznej ludności i żołnierzom. Nie wycofywano też w pośpiechu wkładów ze spółdzielni oszczędnościowo – pożyczkowych. Spółdzielcy lubelscy, chcąc spełnić patriotyczny obowiązek, nawoływali do kontynuowania pracy w spółdzielniach mleczarskich, rolniczo – handlowych i rolniczo – spożywczych. Jeszcze w pierwszych dniach września wierzono, że armia polska zdoła zorganizować skuteczną obronę na linii Wisły.

Pomimo odporu dawanemu agresorowi, w dn. 7 września wojska hitlerowskie dotarły już pod Warszawę i rozpoczęło się oblężenie stolicy. Pogłębiał się chaos. Zaopatrzenie w żywność mieszkańców wielkiego miasta nękanego atakami lotniczymi i pożarami, stawała się jednym z najbardziej palących zadań. Członkowie zarządu Związku „Społem" – prezes Marian Rapacki i Stanisław Dippel wraz z grupą pracowników oddali się do dyspozycji Komisarza Cywilnego przy Dowództwie Obrony Warszawy, prezydenta Stefana Starzyńskiego. M. Rapacki tak wspominał te dramatyczne chwile: „Wobec ewakuacji już wszystkich urzędów państwowych

Fot. Narodowe Archiwum Cyfrowe

w pierwszych dniach września nie mogło być mowy o jakiejś pomocy z tej strony. W ciągu paru uprzednich miesięcy pewne zapasy żywności i artykułów pierwszej potrzeby były zarówno przez ludność, jak i przez handel, przemysł i i instytucje gospodarcze gromadzone. Rzecz zrozumiała, że przy przeszło milionowej ludności oblężonego miasta, którego potrzeby wynosiły paręset wagonów dziennie, - większe nawet zapasy nie mogły zapewnić normalnego wyżywienia.

Okupant hitlerowski w Generalnym Gubernatorstwie, utworzonym 12 października 1939 r., postanowił utrzymać polskie spółdzielnie, aby wykorzystać je w swym systemie gospodarki wojennej. Spółdzielcy szybko zdali sobie sprawę, że są osamotnieni i zdani na łaskę wroga. Świadomi ciążących na nich obowiązków względem społeczeństwa i wrogiego charakteru narzucanych im zadań przez okupanta, musieli sami w swym zakresie zorganizować wzajemną pomoc i obronę, której

Fot. Narodowe Archiwum Cyfrowe

Doraźnie mieszkańcy stolicy próbowali organizować samopomoc aprowizacyjną, pomoc sanitarną, ochronę mienia i bezpieczeństwa. Szczególnie widoczna była owa samopomoc społeczna w domach i koloniach spółdzielni mieszkaniowych, gdzie mieszkańców łączyły silniejsze więzi, wynikające z charakteru funkcjonowania spółdzielni: uczestnictwa w walnych zgromadzeniach lub pracy w organach spółdzielni takich jak zarząd lub rada nadzorcza. Spółdzielnie tego rodzaju powstawały często w kręgu pracowników pewnego zakładu pracy lub związku zawodowego, co powodowało określony dobór lokatorów lub właścicieli mieszkań, znających się z płaszczyzny kontaktów zawodowych

celem miała być ochrona biologicznych sił narodu. Podkreślali przy tym, że Niemcy są jedynie okupantami, którzy z pozycji siły dyktują prawa. Toteż zarządzenia okupacyjne powinny być wykonywane o tyle, o ile było to koniecznością i obchodzone na wszelkie możliwe sposoby. W pierwszych tygodniach okupacji uchwalono tezy wojennej taktyki stosowanej w stosunkach z okupantami, obowiązujące wszystkich pracowników organizacji spółdzielczych. Na przekór polityce okupanta wytyczono kierunek prac dla przyszłej wolnej Polski, który realizowano myślą o ochronie społeczeństwa, wspieraniu ruchu oporu, wychowaniu i kształceniu młodego pokolenia. Kreślono plany powojennej odbudowy i modernizacji kraju.

Czy dawne doświadczenia mają dziś jeszcze sens, gdy historia nie powtarza się dokładnie. Czy dawne doświadczenia są przydatne współcześnie? Niewątpliwie tak, chociaż baza materialna spółdzielczości w okresie transformacji została bardzo uszczuplona - a co za tym idzie - zmalały możliwości szerszego działania. Niektóre spółdzielnie dobrze rozwinęły się, przystosowały się do funkcjonowania w nowych warunkach, Inne z trudem walczą o przetrwania. W stanie chaosu, zagrożenia normalnego funkcjonowania kraju, zagrożonego destabilizacją przez wrogie siły zewnętrzne i wewnętrzne, spółdzielnie z siecią terenową mogą pełnić ważną rolę samopomocową, opiekuńczą, wspierając swe otoczenie, co jest jedną z zasad naszego ruchu. Rysuje się tu szerokie pole działania zwłaszcza dla spółdzielni spożywców, rolniczych, mieszkaniowych w celu prowadzenia akcji samopomocowej, a - w dalszej perspektywie - dywersyfikacji systemu gospodarczego, rozszerzaniu sfery gospodarki wspólnotowej, opartej o wysokie walory etyczne, upowszechnianie własności i poczucie współ-gospodarowania, co prowadzi do wzrostu poprawy warunków życia i współpracy w tworzeniu bezpieczeństwa socjalnego. Niezaprzeczalnym walorem spółdzielczości pozostaje znany do dawna fakt, że spółdzielnie budują trwałe więzi społeczne, dają zatrudnienie i przyczyniają się do wspierania lokalnych środowisk. Od lat akcentuje te treści Międzynarodowy Związek Spółdzielczy w okolicznościowych przesłaniach, chociażby z okazji Międzynarodowego Dnia Spółdzielczości. Jednak potrzeba do realizacji tych wskazań także dobrego współdziałania z władzą państwową w przygotowaniu planów na wypadek obrony kraju i funkcjonowania w warunkach nowych zagrożeń.

Zofia CHYRA-ROLICZ

CHLEB TO NIE TOWAR Z FABRYKI. DLACZEGO MŁODZI MAJĄ DOŚĆ „POMPOWANEJ" ŻYWNOŚCI?

Statystyki marnotrawstwa bolą, ale jeszcze bardziej boli brak świadomości, ile trudu kosztuje wyprodukowanie jednego bochenka chleba. O tym, jak zaszczepić w młodych szacunek do pracy rolnika, wyrzucić chemię ze szkolnych jadłospisów i dlaczego sucha teoria z podręczników przegrywa z rzeczywistością, rozmawiamy z Olafem Boskim – uczniem technikum i wiceprzewodniczącym Młodzieżowej Rady Miasta Częstochowa.

Rolnik Spółdzielca: Olafie, licznik bije bezlitośnie – w Polsce co roku marnujemy blisko 5 milionów ton żywności. Jako wiceprzewodniczący Młodzieżowej Rady Miasta i uczeń technikum patrzysz na to z bliska. Gdzie w tym dramatycznym bilansie widzisz szansę dla szkół? Jak realnie zagospodarować te nadwyżki?

Olaf Boski: Te dane po prostu porażają i jasno pokazują, że czas na systemowe zmiany, w które my – młodzi – chcemy się włączyć. Rozwiązanie leży na stole i jest banalnie proste. Masa doskonałej, pełnowartościowej żywności ląduje w koszu tylko dlatego, że minął jej umowny termin przydatności albo ma lekko uszkodzone opakowanie. Gdyby te nadwyżki trafiały prosto i bezpłatnie do szkół, upiekliśmy dwie pieczenie na jednym ogniu. Z jednej strony to realne wsparcie socjalne dla wielu uczniów, a z drugiej – najlepsza, praktyczna lekcja ekologii i szacunku do jedzenia, jaką można sobie wyobrazić.

Łatwo mówić o ratowaniu jedzenia, trudniej zmienić codzienne nawyki. Wokół nas królują szybkie przekąski i wszechobecny fast food. Czy tradycyjne, polskie produkty zbożowe – jak chociażby prawdziwy chleb na zakwasie czy tradycyjny żurek – mają dziś w ogóle szansę wygrać tę walkę o podniebienia nastolatków?

- Wszystko zależy od tego, jak im to podamy. Chcemy wykorzystać dystrybucję tej uratowanej żywności właśnie po to, by promować zdrowe nawyki i pokazać, że polska kuchnia ma genialną alternatywę dla chemicznych gotowców. Nasi przodkowie nie bez powodu opierali dietę na produktach zbożowych. Weźmy taki tradycyjny żurek – pyszny, pożywny, a do tego bez problemu można go zrobić w wersji wegetariańskiej, co bardzo trafia do moich rówieśników. Albo prawdziwy chleb na zakwasie. Przecież on zachowuje świeżość i doskonały smak przez wiele dni, podczas gdy to całe „pompowane", sztucznie ulepszane pieczywo z marketów robi się gumowate i niezjadliwe już po kilku godzinach. Czas wrócić do tych prostych, sprawdzonych receptur.

Mówisz o powrocie do korzeni, ale współczesna szkoła rzadko uczy praktyki. Proponujesz rewolucyjny krok: wyjście z klasowych murów bezpośrednio do rolników i przetwórców. Dlaczego uważasz, że zobaczenie tego procesu na własne oczy zmieni cokolwiek w głowach młodego pokolenia?

- Bo sucha teoria z podręcznika albo bezduszne czytanie etykiet w sklepie nikogo nie poruszy. Musimy poczuć ten proces. Uważam, że jeden dzień w roku szkolnym powinien być obowiązkowo przeznaczony na wizyty studyjne u lokalnych producentów i przetwórców. Dopiero gdy staniesz przy linii produkcyjnej, gdy zobaczysz, ile potu, ciężkiej pracy i rygorystycznych norm wymaga wyprodukowanie mąki czy kaszy, zaczynasz na ten bochenek chleba patrzeć zupełnie inaczej. To nie jest już tylko bezosobowy produkt z półki. Wtedy rodzi się autentyczny szacunek do polskiej żywności i do ludzi, którzy ją dla nas tworzą.

Wygląda na to, że zamiast kolejnych teorii, potrzebujemy po prostu powrotu do konkretów. Dziękuję za tę rozmowę.

MultaRes

Spółka MultaRes Sp. z o.o. została utworzona w 2021 r. przez Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Warszawie. Spółka to narzędzie w rękach Krajowego Związku służące do zarabiania pieniędzy w celu ich spółdzielczego redystrybuowania, z przeznaczeniem na rozwój „GS" marki.

Działamy w określonych branżach:

- Hotelarsko-gastronomiczna
- Usługi cateringowe
- Organizacja imprez okolicznościowych, eventów, szkoleń, konferencji
- Wynajem powierzchni

Dysponujemy:

- salą konferencyjną na 100 osób
- w pełni wyposażonymi salami szkoleniowymi
- pokojami z pełnym węzłem sanitarnym, zapleczem plenerowym z miejscami na ognisko i grilla
- znakomitą, świeżą i polską kartą menu

Dla spółdzielni przygotowaliśmy specjalne pakiety, zapraszamy do korzystania z naszych usług.

Idealna przestrzeń dla biznesu:

- Organizujemy niezapomniane przyjęcia okolicznościowe, bankiety, konferencję, spotkania oraz eventy branżowe.
- Naszą dodatkową działalnością jest sprzedaż domowych, smacznych obiadów na wynos, które zyskały niezwykłą popularność wśród lokalnych firm i mieszkańców.
- Atrakcyjne, konkurencyjne ceny oraz różnorodna oferta sprawiają, że jesteśmy w stanie sprostać wymaganiom naszych klientów. Stawiamy na wysoką jakość oferowanych usług, profesjonalizm pracowników.
- Zaledwie 15 min od centrum Warszawy, w otoczeniu Mazowieckiego Parku Krajobrazowego oraz w małej odległości od Południowej Obwodnicy Warszawy, dzięki czemu zapewniamy odpoczynek przed dalszą podróżą w ciszy, pośród zieleni z dala od miejskiego zgiełku.
- Cieszymy się zaufaniem wśród stałych i nowych klientów, którzy chętnie do nas wracają przy nadarzającej się okazji.

Stawiamy na rozwój i prężnie działamy na istniejącym rynku.

ul. Kopernika 30, pok. 311 , 00-336 Warszawa, tel.: +48 781 962 683, e-mail: biuro@multares.pl

www.multares.pl